UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

23
БЕРЕЗНЯ 1972
Число No 12
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
MARCH 23, 1972

Клопоти з Троцькістами в СССР

Совєтські власти мають клопоти не лиш з різного роду націоналістами, але, ще може більше із приклонниками скрайно лівих теорій — із маоістами та троцькістами. Маоісти не являються надто небезпечними, тому що в самому комуністичному Китаї маоїстів, що були рушіями т.зв. культурної революції, відсунено від впливів. Зате троцькісти, які голосять безперервну світову революцію та виступають проти російського скрайного націоналізму, який не йде в парі з правдивим комунізмом, мають в СССР чимало приклонників. Зокрема ідеї Троцького є дуже популярні серед совєтської молоді.

Совєтський уряд поборює троцькістів із трьох причин: Безперервна революція може захитати не лише основами імперіялістичних держав, але й комуністичних, яким потрібно спокою та ладу, щоб уникнути хаосу. Троцькістам закидають, що вони своїми радикальними кличами заворушили бідні селянські та робітничі маси в Південній Америці й спонукали їх до невідповідальних заворушень, що принесло багато шкоди комуністичному рухові, який старається осягнути свої цілі спокійнішими методами. Вкінці троцькістів обвинувачують в розбитті спільного табору селян та робітників, наслідком чого ослаблюється селянсько-робітничий фронт.

СОВЄТСЬКІ ДИПЛОМАТИ ВІДПОЧИВАЮТЬ

Совєтська амбасада в Вашингтоні купила за один мільйон долярів 45 акрів землі в Мериленд, ЗДА, де будуть виїздити на відпочинок совєтські дипломати, що перебувають у ЗДА. Ця земля належала до кол. високого урядника великої промислової корпорації Дупон.

ВИБОРИ В ПОЛЬЩІ

В Польщі відбулися вибори до парляменту. Як і всіх інших комуністичних країнах, вибори відбулися лиш на кандидатів одної — комуністичної листи. Всі кандидати до парляменту, числом 560, були комуністи й усіх їх вибрано, бо інших кандидатів не було. Голосувало понад 97% управнених до голосування. Одним із перших, що голосували, був кол. секретар комуністичної партії Польщі В. Ґомулка, що його минулого року, після кривавих заворушень, усунено з його становища.

Київські жиди сваряться між собою

Впродовж минулих трьох тижнів совєтська політична поліція КҐБ переводила арешти серед українських жидів, що збиралися біля жидівської синагоги в Києві. Група жидів обвинувачує „раду" синаґоги, що вона має зв'язок з КҐБ та старається не допускати жидів до синаґоги під замітом, що вони невідповідно поводяться. Зокрема „рада" відганяє від синаґоги молодих жидів, кажучи, що „синаґога не для молодих жидів". Та сама „рада" примусила старших віком жидів підписати заяву, в якій осуджується політику Ізраїля. „Рада" загрозила, що, хто не підпише листа, не буде допущений до синаґоги. КҐБ арештувала 11 жидів, що протестували проти політики „ради" синаґоги, та обвинувачувала їх у хуліґанстві. Після 15 днів тюрми їх звільнили. Але напруження між жидівською громадою в Києві та „радою" синаґоги й далі триває.

СССР показує ЗДА в фальшивому світлі

Совєтські телевізійні станції передавали одногодинну програму п.з. „Америка в осені 1971 р." У програмі показано сцени із вулиць Вашинґтону, Ню Йорку, з копальняних місцевостей в горах Апалачі, із бюр виплати допомог безробітним, із Вол-Стріту, що є осередком американської біржевої спекуляції, з 5-ої авеню в Ню Йорку, де живуть мільйонери та витинки із старих фільмів про Ку Клукс Клан, палення хрестів ітд. В телевізійній передачі показано Америку із її суспільною нерівністю та несправедливістю, визиском робітників ітд. Натомість не показано нових будівель, осягів техніки та довілля звичайних людей, чи їхніх житлових будинків. В передачі підкреслено зокрема велику господарську кризу в ЗДА.

Важко платити старі довги

ЗДА доставляли в часі минулої світової війни й після війни аж до 1960 р. до СССР зброю, військове устаткування харчі, а відтак різні машини та товарі для відбудови СССР. За те все СССР винен ЗДА 2.6 мільярдів долярів. Того довгу досі СССР не заплатив. ЗДА домагалися від СССР лише 800 мільйонів долярів, а СССР пропонував 300 мільйонів долярів, отже троха більше, як 10% належної суми. Переговори розбилися. Тепер СССР хочуть ту справу поладнати й зачинають свіжі переговори в тій справі із ЗДА. СССР правдоподібно погодиться заплатити вимагану суму, але за те хоче дістати свіжі кредити з американського банку для експорту та імпорту та різні полекші в торгівлі з ЗДА.

Китай не має українських радіопередач

Київська газета „Радянська Україна" в своюму 48-ому числі з 26 лютого надрукувала статтю п.з. „Брудний альянс", в якій м.ін. згадувала про українські радіопередачі з китайської комуністичної радіостанції в Пекіні. Один українець з Ню Йорку написав до радія в Пекіні листа, запитуючи, коли радіостанція Пекін надає українську програму. У відповідь прийшов лист, написаний англійською мовою, в якому написано, що радіостанція надає щоденно 19 годин свої програми в англійській мові для всіх 5 континентів. На кінці листа, після підпису, дописано: „Радіо „Пекін" не передає українською мовою програм до СССР".

Про українські радіопередачі з Пекіну писали теж українські часописи в вільному світі, покликаючися на різні джерела. Як виходить з офіційного листа радіовисильні Пекін, таких радіопередач з Пекіну нема.

Твори Олеся й далі заборонені

Минулого року київське видавництво „Радянська Школа" надруковало великим накладом збірку творів еміґрантського поета О. Олеся, який еміґрував з України, жив у Чехословаччині й там помер під час другої світової війни. Очевидно, що до друку здано лише ті поезії, які пропустила совєтська цензура. Тепер твори Олеся вилучили з ужитку в школах та усувають із публічних бібліотек. На автора передмови до творів Олеся В. Яременка накинувся на зборах Спілки письменників України совєтський письменник Ю. Смолич та критикував його за самовільну „реабілітацію" еміґраційного поета Олеся.

Гріб апостола й опікуна Ірляндії св. Петрика в місцевості Довнпетрик. Біля нагробного каменя клячить малий поклонник. Ірляндці в цілому світі відзначують свято св. Петрика 17 березня кожного року.

Податкові звіти можна подати день пізніше

Всі канадці повинні вислати свої звіти не пізніше 30 квітня. Цього року 30 квітня припадає на неділю. Деякі місцеві податкові уряди сказали, що цього року, з уваги на те, що 30 квітня є неділя, можна буде вислати звіти ще в понеділок, 1 травня. Підтвердження цього з міністерства скарбу ще нема.

БУДУЮТЬ ФАБРИКУ ПАПЕРУ

Коштом 80 мільйонів долярів фірма Проктер енд Ґембле будує в місті Ґренд Прері в Алберті фабрику паперу. Фабрика буде закінчена в половині 1973 р. й буде виробляти річно 250,000 тонн паперової маси. В фабриці працюватиме бл. 700 працівників, з яких частина буде працювати в лісі при дереві на папір.

РУЙНУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ІСТОРИЧНІ ПАМ'ЯТКИ

В совєтській газеті „Молодь України' надруковано заклик до молоді, щоб вона допомагала місцевим відділам Товариства охорони пам'яток історії й культури УССР зберігати спадщину минулого.

В тому самому закликові сказано, що Інститут археології УССР дістає повідомлення про нищення пам'яток культури. „Розорюють кургани, нищать старовинні городища, вали, могильники тощо".

В повідомленні не сказано, хто руйнує ті пам'ятки минулого України, але певно, що їх руйнують ті, яким залежить на знищенні всего, що пригадувало би давну українську історію, як самостійної української держави.

Бюджет нового уряду Алберти

ПЕРШИЙ БЮДЖЕТ НОВОГО ПРОВІНЦІЙНОГО УРЯДУ АЛБЕРТИ

Користь для старших громадян, упосліджених дітей та умово хворих. Проголошений минулого тижня перший бюджет нового провінційного уряду підтверджує в першу чергу обіцянки, зроблені теперішним прем'єром П. Лоґідом в його передвиборчій кампанії. В бюджеті предбачено різні полегші та допомоги для старших громадян, упосліджених дітей та на лікування умово хворих. Бюджет предбачує у видатках один мільярд 369 мільйонів, а в прибутках недобір на 199 мільйонів, які будуть покриті довгореченцевою позичкою.

П. ЛОҐІД, прем'єр Алберти

В порівнанні до минулорічного бюджету провінційні видатки зросли всього на 9.7%.

Згідно з виборчою обіцянкою уряд не впровадив ніяких нових податків, ані не підвищив дотеперішних.

Старші громадяне, що покінчили 65 років життя, які мають власні доми, будуть звільнені від 30 міллс податку на школи, замість дотеперішного ґренту в сумі 75.00 дол. Ті старші громадяне, які живуть у винаймлених мешканнях, дістануть річну допомогу в сумі 50.00 дол.

Уряд плянує створити два осередки, кожний коштом одного мільйона долярів, для обслідування та вишколу упосліджених дітей, які там одночасно жили би. Для поправи житлових умовин та лікування умово хворих збільшено видатки на 13%.

Щоб посилити працю міністерства рільництва, уряд започатковує сумою 5 мільйонів долярів окремий фонд для розвитку рільництва, а, окрім того, збільшує видатки міністерства рільництва на 30%.

З уваги на зріст коштів прожитку уряд підвищить платні робітників із фонду допомоги для пошкоджених („компензейшен борд") із 175.00 дол. місячно на 225.00 дол. місячно.

Коштом 5 мільйонів долярів уряд задумує створити місця праці для студентів цього року, а, окрім того, має приготовити місця для праці на осінь та зиму. В цифрах прибутки провінційного уряду походять із таких джерел: з албертського прибуткового податку — 297 мільйонів долярів, з нафтової ропи (оливи), газу та оплат за різні дозволи й права — 311 мільйонів 900,000 дол.; з різних природних багатств — 2 мільйони 600 тисяч, з продажу алкоголевих напитків — 68 мільйонів дол., з частини звороту податку федеральним урядом — 7,500,000 дол. та з інших джерел — 86 мільйонів 188,000 дол.

В видатках найбільшу позицію займає справа здоров'я та суспільної опіки, бо аж 409 мільйонів 778,000 дол., шкільництво — 397,670,000 дол., дороги та транспорт — 22,815,000 дол., публічні роботи — 41,946,000 дол. та всі інші міністерства — 272,808,000 дол.

Предкладений міністром скарбу Ґ. Мінілі бюджет є, покищо, лише проєктом, бо він буде обговорений подрібно на сесії леґіслятури й щойно, після затвердження його леґіслятурою, увійде в силу. Але уряд має в леґіслятурі поважну більшість й нема небезпеки, щоб бюджет був незатверджений.

Провідник опозиції кол. прем'єр Г. Стром критикував уряд за заповіджену позичку в сумі 199 мільйонів для покриття недобору й сказав, що теперішний уряд „мортґеджує будучність Алберти". З другої сторони Стром ствердив, що його уряд залишив провінцію без заборгувань, що, очевидно, влегшить одержання позички на покриття недобору. Але то одночасно є показчиком, що попередний уряд господарив добре, якщо залишив провінцію без заборгування.

Г. СТРОМ, провідник опозиції

Коротькі вісті

На цьогорічне свято Христового Воскресення вибирається до Єрусалиму московський патріярх Пімен та митрополит Нікодим з 15 священиками. Вони будуть гостями Єрусалимського православного патріярха Венедикта.

Албертський уряд хоче запросити королеву Єлисавету II, її чоловіка князя Филипа та інших членів королівської родини, прибути до Алберти в 1974 р. на святкування 100-річчя створення канадської поліції Ар-Сі-Ем-Пі.

Залізнича лінія Сі-Пі-Ар закриває в Саскачевані цілий ряд малих станцій, а всі чиности тих станцій вестиме головна станція в Саскатуні. Звільнені працівники дістануть іншу працю.

Онтарійські фабрики овочевих консерв закупили цього року 43,000 тонн грушок, сливок, черешень та інших овочів за суму 6.7 мільйонів долярів, на 1.6 мільона більше, як в 1970 р.

Керівництво спортової олімпіяди, яка відбудеться літом ц.р. в німецькому місті Мюнхені, запропонувало 250 канадським студентам віком від 18-25 років працю в ресторанах в час олімпіяди з платнею 250.00 дол. місячно та мешкання.

Федеральний уряд виплатив на зимові праці для 70,000 безробітних 150 мільйонів долярів. З того Квебек дістав понад 60 мільйонів, Атлянтійські провінції понад 31 мільйонів, а Онтаріо понад 23 мільйони долярів.

Церкви в Польщі вже не будуть предкладати податковим урядам звітів із своїх прибутків й не будуть, починаючи з цього року, платити податків.

Південна Корея відтягає з В'єтнаму своїх вояків. Тепер є у В'єтнамі ще 38,000 корейських вояків, однак й з того Корея забере незабаром ще якусь частину.

СССР запропонував високошкільні стипендії для 12 студентів з південно-американської держави Перу. Досі зголосився лиш один студент. Уряд Перу заявив, що він не може нікого примушувати їхати на студії до СССР.

Президент ЗДА Р. Ніксон з дружиною відвідає Канаду в днях 13-15 квітня. Ціллю відвідин Ніксона буде виясни ти непорозуміння, що недавно заіснували між обома державами щодо різних господарських проблем.

У Києві вибудовано нову телевізійну станцію для передач телевізійних програм. Програми можна буде передавати на віддаль 80 миль. Телевізійна вежа висока на поверх 800 стіп і є прибл. 220 стіп вижча від славної вежі Айфеля в Парижі.

Газета совєтських робітничих спілок „Труд" написала, що подорож президента Р. Ніксона до Китаю то „звичайний передвиборчий маневр для здобуття розголосу". А Китай оскаржив „Труд" про небезпечну змову з американськими імперіялістами.

Перший раз згадується про бібліотеки на Руси-Україні в 1037 р. Того року зазначено, що князь Ярослав Мудрий зібрав у Києві багато писарів для перепису словянських та перекладу грецьких книг, які зберігано в Софійському соборі.

В 15-17 сторіччях в Европі книги перевозили в бочках, бо в той спосіб вони були забезпечені перед пошкодженням.

В Єгипті арештовано 11 громадян Іраку, які жили там як політичні втікачі. Їх обвинувачують у замірі вбити 18 представників теперішної урядової партії Іраку, які тепер живуть у Єгипті.

Деякі грецькі газети розпочали кампанію за скасуванням монархії. Як відомо, грецький король Константин втік з Греції й живе з родиною в Італії, бо в Греції є при владі військовий диктаторський уряд.

У Тюркменській республіці, в Ашхабаді засуджено голову колгоспу на розстріл, а 21 підсудних на кари від 2-15 років ув'язнення за крадіж бавовни з колгоспного поля.

Французька поліція перехопила пів тонни наркотики героїни, що її мали везти до ЗДА. Вартість героїни від 200-400 мільйонів долярів. То досі найбільша посилка героїни, яку перехопила поліція.

У голяндському місті Ґронінґен власники автомобілів до порушування автомобілів будуть вживати земного ґазу. Відповідно згущений земний ґаз вже вживають до порушування автобусів. Він себе вповні виправдав.

ЗДА та комуністичний Китай узгіднили, що всякі політичні переговори між обома державами відбуватимуться в Парижі, де їх вестимуть амбасадори обох держав у Франції.

Японія та совєтська Монголія порішили нав'язати дипломатичні зв'язки. Монголія є на кордоні між СССР та Китаєм.

ЗАПРОСИЛИ П. ТРЮДА ДО КИТАЮ

Новий амбасадор комуністичного Китаю в Оттаві Ян Куанґ, який склав візиту канадському міністрові закордонних справ М. Шарпові, запросив федерального прем'єра П. Трюдо з відвідинами до Китаю. Трюдо заявив, що, якщо буде перевибраний прем'єром Канади, то візьме запрошення до уваги й правдоподібно з нього скористає.

ІТАЛІЯ ВИКИДАЄ ДИПЛОМАТІВ

Італійський уряд викинув чотирьох дипломатів, членів амбасад комуністичних держав за шпигунство. Італію мусіли покинути: К. Яновські голова консулярної секції польської амбасади в Римі від 1969 р., чехословацький перший секретар амбасади М. Доспіва та два болгарські дипломати: Д. Вавос та Б. Балчев.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ" – 6.00 ДОЛ.

Підвишка цін на папір та друкарське приладдя, а передусім підвишка заробітної платні для технічних друкарських працівників змушує наше видавництво піднести передплату за наш часопис. Другі українські часописи в Канаді вчинили то вже давніше. Ми старалися, доки могли, вдержувати давню передплату. Одначе непомірний зріст коштів видавання газети змушує й нас підвищити передплату.

Від 1 квітня ц.р. річна передплата „Українських Вістей" в Канаді 6.00 дол. поза Канадою 7.00 дол. Поодиноке число в продажу коштує 20 центів.

Сподіваємося, що наші Шановні Передплатники й Читачі зрозуміють наше становище й необхідність підвишки передплати.

ВИДАВНИЦТВО „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ"

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road, Edmonton, Alta. Ph.: 476-2212

Owner & manager: Merian STRASHOK

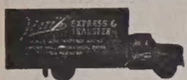

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ

Maurice Shugarman

CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE

Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts

10752 - 124th Street Phone 452-3388

„СВІЖИ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)

Іван і Стелла Козак

НОВИЙ ПОЛЬСЬКИЙ ФІЛЬМ — ВЕСЕЛА КОМЕДІЯ П.З.:

„Як я спричинив Другу світову війну?"

Цей фільм то пригоди варшавського муляра, звичайного смішного вояка, якому здавалося, що то якраз він спричинив другу світову війну. Один з найкращих веселих польських фільмів.

НЕДІЛЯ, 19 БЕРЕЗНЯ

Лиш один показ о год. 2.30 попол.

Каса відчинена год. 1.30 попол.

Вступ: дорослі $2.25; студенти $1.75; діти $1.00

Avenue Theatre

9030 - 118 AVE., EDMONTON TEL.: 477-3233

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR "MARTINIZING." THE MOST IN DRY CLEANING

НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ

7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

Дрібні оголошення

● ПОТРІБНО СТАРШОЇ жінки для догляду малої дитини, що жила би разом з батьками дитини. Мешкання, харч та платня. Бабуні мають першенство.

За ближчими інформаціями телефонуйте на ч. тел.: 474-2632.

—o—

Голос має мейор Едмонтону

(закінчення з 6 стор.)

справи, чи члени міської ради не зійшли з ума й старуються поширити кордони нашого міста, врізуючися постійно дальше в підміські землі.

Але є часи — й, на щастя, це має в меншій мірі місце в теперішній міській раді менше, як у попередній — коли я мусів дивуватися міській раді та їхнім рішенням. Але то не є справа в самій „будучності місцевої управи на терені Едмонтону". В цьому випадкові, на мою думку, міська рада — а я можу сказати за моєю спонукою — діє з надзвичайно второпним розумом. А це тому, що те, що ми робимо, має за завдання надати форму будучій місцевій управі суспільно-економічної округи Едмонтону.

Що сталося би, якщоб ми не робили нічого, щоб надати форми будучій управі Едмонтону? По свякій правдоподібности на кордонах нашого міста почали би розвиватися нові міста — і в тому напрямі вже переджладено кілька проєктів побудови нових міст зараз поруч кордонів нашого міста — й незабаром в цій околиці буде ціла мішанина різних поодиноких управ, з яких кожна буде воювати за свої „права", всі будуть переганятися на всі можливі лади, щоб притягнути до себе якнайбільше промислових підприємств ітд.; одні з них будуть бідні, другі багатші, одні з них пропонуватимуть своїм мешканцям кращі послуги, інші лихі послуги. То є стара історія. Цього роду безладдя вже були в багатьох частинах світу, включаючи й деякі частини Канади.

З уваги на те я та велика більшість членів міської ради вважають, що провінційний уряд повинен діяти тепер, заки безладдя, яке вчинено деінде повториться тут, у нас. Це є й причина, чому ми просили, щоб справу нашої пропозиції відносно об'єднаної метрополітальної управи взяти на розгляд комітетом для справ метрополітальний округ провінційного уряду.

Є кілька причин, чому Едмонтон мусить йти зі своєю справою перед той комітет. Перша причина є та, що місто постало завдяки провінційному урядові. То є не лиш покришка, але неоспоримий факт. Місто Едмонтон насправді не має ніякої спроможности мати вплив на хід справ поза межами міста. То значить, що ми мусимо мати ухвалу нашого уряду на суттєві зміни в нашій міській окрузі.

Найбільш основною зміною, відносно якої ми сподіваємося переконати провінційний уряд, було би створити об'єднану міську управу на цілу едмонтонську округу і в той спосіб оминути похибок, які зроблено в старших метрополітальних округах. В минулому Едмонтон, випадково, одержав завжди ухвалу на прилучення сусідних площ від місцевого уряду для затверджування тих проєктів.

Це бюро є одно з рамен провінційного уряду й вирішує справу відповідно до технічних причин. Цим разом ми надіємося, що зможемо доказати провінційному урядові, що ще тепер йдеться про дещо більше, як лише самі технічні міркування. Теперішний розгляд справи має політичну закраску, бо ми не говоримо про „дільницю", але ми говоримо про „форму управи міста".

А це ми робимо для того, що, коли ми вже сказали провінційному урядові, який ми маємо проєкт відносно будучої міської управи в нашій окрузі, ми будемо поручати, щоб установити комісію, яка розглянула би, які наслідки будуть, якщо ми прилучимо до міста сусідуючі муніципалітети — а насправді, щоб вона встановила кордони, в яких була би включена будуча метрополітальна округа — і, в додатку, просідити, які економічні наслідки для міста матиме поширення міста на сусідуючі території.

То не досить сказати, що метропоітальний Едмонтон починає існувати й це видно по кордонах міста. Кожний раз, коли Едмонтон поширюється, зокрема в якомусь одному напрямі, то завжди заторкує сусідні муніципалітети. Насправді ми можемо вирвати серце нашим сусідам; тому стараймося його вирізати так, щоб їхні причини для того зникли.

Ніхто не хоче того робити. Й через те ми висуваємо пропозицію, щоб створити комісію для справ міських кордонів. Її завданням буде запевнити відповідні кордони для міста Едмонтону, але теж встановити нові кордони для сусідних муніципалітетів, які запевнили б муніципалітетам економічну життездатність. Тут ще є одна справа, яку я мушу заторкнути. А то є справа зеленого поясу кругом міста. Ми внесемо пропозицію до провінційного уряду, що, без уваги на те, де будуть кордони міста, чи будуть посунені далі, як є тепер, чи залишаться там, де є тепер, кругом міста повинен бути встановлений зелений пояс.

На нашу думку зелений пояс повинен бути 10 до 15 миль широкий, в ньому буде заборона будувати якінебудь міські будинки й кожна площа повинна мати не менше 40 акрів. Завдання зеленого пояса є далекосягле. Він має запобігти тому, щоб муніципалітети не збігалися разом; тобто запобігти тому, щоб місто розтягалося безконечно. Запевнити, щоб не було безконечного натиску, розпочинати розвиток міста кругом метрополітального осередку та не допустити до частинного натиску із зовні, який би діяв неначе магнет, що притягає все до осередка.

Айвор Дент, мейор

Ivor Dent

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверблячість до мінут і прискішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як мазть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним і дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

З уваги на те, що в травні вже подорожує багато туристів й треба заздалегідь замовити літаки та приміщення, приймаємо замовлення на прощу лиш до кінця березня. Керівництво Агенції „АСТРО"

Групова Проща до Святої Землі

ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
від 2 до 23 травня 1972 р.

ВІДВІДАЙТЕ:

ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.

УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.

21 ДНІВ — 1,372 долярів

В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.

ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.

Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.

ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
ІВАНА ДОРОСЕВИЧА

ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СПіЕр

Astro Travel Service

10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ТОРТУРИ за Христа

МІЛЯН ГАЙМОВІЧІ

Лютеранський пастор Мілян Гаймовічі перевів 8 років у румунських в'язницях, перейшовши через невірогідні тортури. Комуністи ставили його босими ногами на розжарене вугілля. Жорстоко били його по відчереві і вимушували руками випорожнювати посуди, заповнені відпадками тисячів в'язнів. В тім, його віра перетривала всі ці знущання. Навіть комуністичні старшини, коли згодом говорили про це, мали таку пошану до нього, що здіймали шапки перед тим живим святим. Тисячі християнських в'язнів померли в румунських комуністичних в'язницях. Докладне звідомлення про їхню надхненну віру і їх поставу в обороні Господа поміщене в книжці ТОРТУРИ ЗА ХРИСТА о. Ричарда Вурмбранда, найбільш поширеній книжці, що її переклали на 27 мов.

Поцікавтеся долею наших переслідуваних братів за залізною і бамбусовою завісами!

Перешліть купон на книжку „Тортури за Христа" о. Ричарда Вурмбранда. Перекладена на 27 мов.

J. C. W.
P. O. Box 38
St. Thomas, Ont. Canada

Виріжте і вишліть:
J.C.W. P.O. Box 38
St. Thomas, Ont., Canada
„Пам'ятайте про тих, що є по в'язницях"

Ім'я, прізвище ______
Адреса ______
Місто ______
Стейт ______ Zip ______

Просимо прислати БЕЗПЛАТНО книжку:
☐ „Тортури за Христа".
Дякую!
UW, ЛИПЕНЬ, 1971

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

• **В совєтському журналі „Культура й життя" подано, що за минулих п'ять років в Україні понад 2 мільйони дітей закінчили лиш низький ступінь освіти, тобто 8 кляс на всіх 12, що становлять середню школу.**

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

—o—

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, John Peter Szymiec otherwise known as John Peter Symic of 7708 - 73 Avenue Edmonton in the Province of Alberta, appliance salesman, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to John Peter Symic.

2. For a change of my wife's name

From Alice Helen Szymiec to Alice Helen Symic.

3. For changes of my children's names

From Allan James Szymiec to Allan James Symic.

From Trudy Gail Szymiec to Trudy Gail Symic.

Signature of applicant — legal name in full.

John Peter Szymiec.

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

John Peter Symic.

Всякі роботи біля хат та городів виконує совісно й солідно:

Patrick, Mike Construction

Designing, planting trees - shrubs
Seeding, sodding
Residential and commercial lawn maintenance
Pruning trees - shrubs - hedges
Rototilling
All concrete work, sidewalks, patios, driveways
Rockeries, yard cleanup.
TELEPHONE: 474-0598

ХІРОПРАКТОР

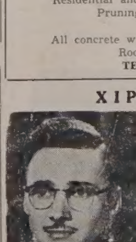

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock

СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ

9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.

X-Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

win $150 in cash 1st prize
2nd prize $75
3rd prize $50
OFFERED BY orest studios
to celebrate their 20th anniversary
the brides of 1972 contest ...
PHONE FOR APPOINTMENT TODAY – 479-3171
8733 - 118 ave. edmonton,

Вісті з Едмонтону

Чай ЛУКЖ на пошану Владики Ніла в авдиторії св. Василія

(іг.) Рінний чай ЛУКЖ і зустріч з Преосвященним Владикою Нілом відбудеться в неділю, 26 березня, від 2 до 5 години пополудні в авдиторії парафії св. Василія, 7007 - 109 вул.

Гостину організує відділ ЛУКЖ парафії св. Василія (пані: П. Стеблик, Єл. Амброк) при допомозі інших едмонтонських відділів.

Гостей вітатимуть п-і Л. Слобода — голова єпархіяльної управи і п-і Б. Тиркало — голова відділу ЛУКЖ парафії св. Василія, книгу гостей вестимуть п-і О. Грабар і М. Піставка, реєстрацію пані: Л. Вацке, Н. Яніцька, Н. Байдужа, А. Німчук.

Чай наливатимуть учительки рідних шкіл парафій Едмонтону.

Єпархіяльна управа ЛУКЖ запрошує до численної участи.

Концерт на честь Лесі Українки

У місяці лютому 1971 р. минуло 100 років, як народилася найбільша українська поетеса Лариса Косач-Квітка, а для нас всіх українців знана Леся Українка.

Для вшанування цієї знаменної дати Президія Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців СКВУ призначила цілий 1971-ший рік, як ювілейний рік в 100-ліття народження Лесі Українки.

Щоб гідно вшанувати пам'ять Лесі Українки, українці у вільному світі різно відзначували цей ювілей. Виданням її творів, на сценах виставляли її поетичні драми, на концертах обзнайомлювали молоде покоління з її високоякісною поезією і піснями згармонізованими до її слів. Всюди старалися підчеркнути значіння і заслуги цего великого титана духа і слова.

Всі жіночі організації почувалися до обов'язку святочно відзначити ювілей цеї великої жінки-ґенія.

Також і наша едмонтонська Єпархіяльна управа ЛУКЖ заплянувала відзначити ювілей 100-ліття Лесі Українки святочним концертом в рямцях Єпархіяльного з'їзду ЛУКЖ.

З причин від Єпархіяльної управи ЛУКЖ незалежних, з'їзд відбувся 1972 р. і дня 3-го березня 1972 р. відбувся концерт в честь Лесі Українки.

Першого дня з'їзду ЛУКЖ, в залі Мекдоналд-готелю, в год. 7:30 вечером, зійшлися всі делегатки і гості з'їзду, а також посторонні присутні на концерт в честь Лесі Українки. В програму концерту входили: вступне слово п. Олени Росляк, яке із-за її неприсутности відчитала п. Ольга Саварин, доповідь теперішньої голови Єпархіяльної управи ЛУКЖ п. Лени Слобода, виступ жіночого ансамблю „Мережі", бандуристки СУМ, рецитація поезій Лесі Українки п. Марії Дитиняк і фортепіяновий дует п. Наталки і п. Іванни Бойчук. Музичні керівники: Марія Дитиняк і проф. С. Яременко, фортепіяновий супровід п. О. Олійник. Заповідач концерту п. Ольга Саварин.

Концерт був добре підготований і кожна його точка була виконана бездоганно. Концерт своїм змістом і виконанням поодиноких точок лишив миле враження в слухачів.

Український вечір у школі ім. св. Катерини

З нагоди тижня науки від 6 до 11 березня, кожна школа в Едмонтоні підготовляла різного роду виступи з різноманітною тематикою. У школі ім. св. Катерини такий виступ мав назву „Український вечір".

Програму старанно підготовила і провела вчителька української мови в цій школі п-а Самоїл. Недавно «УВісті» писали про її осяги з українознавства в Албертському університеті.

Головним мотивом програми були роковини Т. Шевченка. Програмка українською і англійською мовою з портретом Кобзаря і перебігом його життя, вказувала на цікавий показ учнів українського походження, як також багатьох учнів неукраїнців. Руханкова саля школи була вщерть виповнена учнями й їх батьками та вчителями цієї школи.

Учениця 8-ої кляси І. Михайлів у своєму вступному слові в українській і англійській мовах, розказала присутнім, хто Т. Шевченко для українців, що він писав, і закликала його словами, щоб учні вчилися української мови й любили Україну, звідки походять їх предки.

Решту програми виповнили деклямації, скечі, пісні й танці. Не хотілося вірити, що деякі учні неукраїнці вивчили настільки українську мову, що виступали в коротких скечах. Це все підібрала і навчила учнів п-а Самоїл.

Від провінційного уряду говорив п. Дик Вонґ, що з рамени відділу багатокультурности пригадав учням їх походження і закликав, щоб вони вчилися своєї мови і зберігали свою культуру. Він також підкреслив вклад українських піонерів у розбудову Канади.

Учительці п-ні Самоїл належиться признання за такий оригінальний почин і за її труд у підготовці цього вечора. Він повинен бути прикладом іншим учителям української мови в едмонтонських школах.

Цей вечір дав нагоду учням неукраїнського походження, як також українським учням, що відстали від українського середовища, почути українську пісню й побачити українські танці.

У своєму кінцевому слові в українській і в англійській мовах, учителька Самоїл дякувала учням за гарне виконання програми та заохочувала вчитися своєї мови та зберігати рідні традиції. Українським гимном закінчено цей вечір.

Д. Р.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Субота, 25 березня:
Доповідь проф. Богдана Боцюркова на сесії НТШ на тему „Церква в Україні", заля УНО, 98 вул., 7 год. 30 хвилин вечора.

* * *

Неділя, 26 березня:
о год. 2 - 5 попол. в авдиторії парафії св. Василія, 7007 - 109 вул.: традиційний весняний чай ЛУКЖ на пошану Преосвященного Владики Ніла.

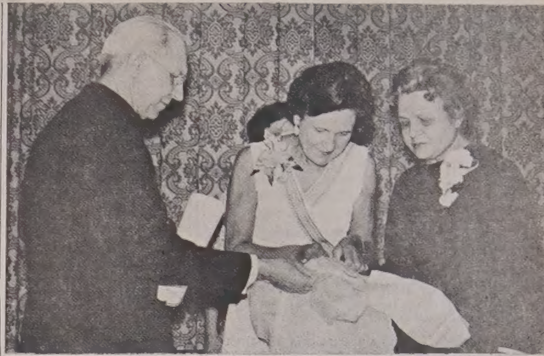

Преосвященний Кир Ніл передає п-і І. Павликовській Папську медалю. Посередині голова Крайової управи ЛУКЖ д-р С. Потоцька. Фото: „Академія"

ЄПАРХІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД ЛУКЖ В ЕДМОНТОНІ

(закінчення з 2 стор.)

в Німеччині.

В Німеччині стає заступницею голови ЦПУЕ. Невсипуща працівниця, довголітня голова ОУЖ Ір. Павликовська об'їжджає делегатури в таборах з метою подати всі інформації, які зібрала в час поїздки по Америці й Канаді. Реферувала про досягнення конґресу і про СФУЖО.

В 1950 р. їде на з'їзд на французькій зоні, потім на з'їзд в англійській зоні.

Ір. Павликовська приїхала на постійне життя до Канади в 1950 р. Тут включається до праці в ЛУКЖ. Стає членом єпархіяльної ЛУКЖ, відвідує відділи на провінції, вивчає їхні проблеми й успіхи.

За її ініціятивою улаштовується різнородні культурноосвітні і мистецькі імпрези. Як знавець народного мистецтва й етнографії ,вона працює для музею ЛУКЖ.

В 1958 р. на конґресі українців-католиків Канади Ір. Павликовська дає доповідь «Ідеологічні основи нашої праці». Бере участь, як делеґат ЛУКЖ, у Конференції міністерства Ради Громадянства. На єпархіяльному з'їзді в Саскатуні 1959 р. виголошує доповідь «Завдання української католицької організації в Канаді». В 1961 році гідно репрезентує українське жіноцтво на конґресі Міжнародного жіночого союзу в Дабліні, Ірляндія. Тут говорила про становище жінки в Україні. Того року відвідує жіночі організації в Англії, Австрії, Бельгії, Франції й Німеччині. Повернувшись до Едмонтону, на великому зібранні звітувала про свою поїздку.

На конференції СФУЖО в Нотінґгемі 1963 р. виступила з доповіддю „Ідейні основи СФУЖО" та подала огляд зв'язків СФУЖО.

В роках 1964-68 була головою крайової управи ЛУКЖ. В 1967 р. відбуває конференцію СФУЖО в Курітібі, в Бразилії.

Ір. Павликовська — друга українка, що одержала папську медалю. Своєю працею заслужила собі на ім'я визначної діячки.

Згадати треба працю «На громадський шлях». Ця книжка з ілюстраціями і нарисами про історію жіночого руху. Друга цінна праця: «Для Бога і Церкви». Ір. Павликовська є теж авторкою багатьох статтей і дописів.

Віддавши стільки праці для добра українства та розвитку жіночого руху, Ір. Павликовська заслужила на ім'я українки-амбасадорки, бож вона гідно репрезентувала нас перед світом.

Н. Цинцар

Місія в парафії Пресв. Євхаристії

(яф) У неділю, 20-го лютого, закінчилася одна з найкращих та найуспішніших місій в парафії Пресв. Евхаристії. Тієї неділі ранню Службу Божу відслужив провідник місії о. М. М. Марків ЧСВВ, співану Службу Божу — о. Я. Федуник, а читану о 12-ій опівдні — другий о. місіонер о. І. Дзядик ЧСВВ. На всіх трьох Службах Божих кінцеву науку виголосив о. Марків, а на Службі Божій о 12-ій годині ще додатково до дітей і молоді — о. І. Дзядик.

Місія в нашій парафії почалася у вівторок, 15-го лютого в 7:39 вечора Молебнем до Преч. Діви Марії, що його відслужив о. парох. Науки мали: для старших — о. Марків, а для молоді й дітей — о. І. Дзядик. Кожного вечера на переміну оо. місіонери служили св. Літургії, на яких вірні мали нагоду приступити до св. Причастя. Найбільше вірних приступило до св. Сповіді і св. Причастя в суботу (105 осіб) та на Службах Божих в неділю, 20-го лютого (195 осіб).

В час місії, в четвер 17-го лютого, у 80-річчя від народження верховного архиєпископа Блаженнішого Йосифа, о. Марків відслужив у його наміренні Службу Божу та у своїй науці багато місця присвятив життї й праці нашого первоієрарха. На його заклик діти жертвували світло на офірниках та разом зі старшими прийняли св. Причастя в наміренні Блаженнішого Йосифа.

В неділю, 20-го лютого о. Марків ще раз щирими словами згадав про верховного архиєпископа та закликав вірних нашої парафії від себе переслати окремі побажання з тої нагоди разом зі своїми пожертвами. 250 долярів разом з відповідним листом вислано Блаженнішому.

В час місії парафіяни і гості, які відвідували місію, мали нагоду купити для себе і дітей місійні пам'ятки, які до пізнього часу вночі благословив невтомний о. Марків. В неділю, 20-го лютого на закінчення місії о. парох зложив щиру подяку обом отцям місіонарям: о. М. Маркову ЧСВВ і о. І. Дзядикові ЧСВВ за гарну й успішну місію та побажав Божого благословення й успішности в місіях в інших місцевостях.

Новообраний голова церковного комітету п. Гр. Мидляк передав їм від парафії подяку та скромну винагороду за їхній труд.

BAYDALA DRUGS
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Спеціяльна оферта, яку я одержав з Лондону. Можна висилати в одній пачці летунською почтою 10 хустинів.
5 вовняних — 5 парчевих
OVERSEAS EUROPEAN TRADING CO.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
Edmonton 16, Alberta

Пачки до Европи й Азії
Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.
Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. М. Лаврин
Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Український вечір в німецькому ресторані!
КОЖНОГО ЧЕТВЕРГА, від 8-ої години вечора в ресторані „Гофбройгавс" будуть подавати українські страви.
Того вечора в ресторані українська оркестра буде приграватн українські мелодії, а ансамбль українського танцю „КОБЗАР" буде танцювати українські танці.
Очевидно, що, на бажання, можна буде дістати і всі німецькі та канадські страви, що їх ресторан подає щодня.
HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., Edmonton

Увага! УКРАЇНЦІ В КАЛҐАРІ
Ви можете набути правдиву шинкову українську ковбасу з часником, димлену деревом, з фірми
FAMILY MEATS
з Едмонтону в крамниці „THE BAY" в Калґарі, в підвалі при „Delicatessen Table"
В Едмонтоні у крамниці при 10241 - 96 вул.
Окрім ковбаси, можете в нас купити багато інших европейських м'ясних виробів різного роду.
Зайдіть, а не пожалуєте.
FAMILY MEATS
10241 - 96 Street Tel.: 424-9424
Edmonton, Alberta

ASTRO TRAVEL SERVICE LTD.
ПРОПОНУЄ ВАМ ГРУПОВІ ПОЇЗДКИ В УКРАЇНУ В 1972 РОЦІ В ТАКОМУ ПОРЯДКУ:
ВСІ, ЯКІ БАЖАЮТЬ ВІДВІДАТИ РІДНИХ В 1972 РОЦІ, ПОВИННІ НЕГАЙНО ЗВЕРТАТИСЯ ДО НАШОГО БЮРА ПОДОРОЖЕЙ, ЩОБ МИ ПОМОГЛИ ПОСТАРАТИСЯ ПРО ПОТРІБНИЙ ДОЗВІЛ. Іван ДОРОСЕВИЧ – Галина ГАЙДУК
Дати від'їзду в Україну:
ТРАВЕНЬ: 15-тий, 22-гий, 25-тий, 29-тий
ЧЕРВЕНЬ: 5-тий, 12-тий, 22-гий, 26-тий і 29-тий
ЛИПЕНЬ: 6-тий, 13-тий, 17-тий, 20-тий, 31-ший
СЕРПЕНЬ: 7-мий, 10-тий, 17-тий, 24-тий
ВЕРЕСЕНЬ: 4-тий, 11-тий, 21-ший
ЖОВТЕНЬ: 5-тий.
Подорож чартерованим літаком з Едмонтону до Варшави: Відліт 13 липня – Поворот 25 серпня.
ЦІНА за переліт 328.00 дол.
ПОБУТ В УКРАЇНІ ВІД 15 – ДО 20 ДНІВ. ЦІНИ ПОДОРОЖЕЙ ВІД $784.00 ДО $ 929.00
Ми полагоджуємо теж справи приїзду рідних та знайомих із СССР на вакації або на сталий побут.
ЗА БЛИЩИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ, ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЯ ДО НАШОГО БЮРА.
Astro Travel Service
10019 - 103 Avenue Centennial Building Tel.: 42 3-2351 Edmonton, Alberta

Бенкет в часі з'їзду ЛУКЖ: головний бесідник у часі бенкету провінційний міністер д-р Б. Гоголь, голова Крайової управи ЛУКЖ д-р С. Потоцька, уступаюча голова Єпархіяльної управи ЛУКЖ п-і К. Петецька, Преосв. Владика Кир Ніл, п-і І. Павликовська. Фото: „Академія"

ЄПАРХІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД ЛУКЖ В ЕДМОНТОНІ

ІРИНА ПАВЛИКОВСЬКА ВІДЗНАЧЕНА ПАПСЬКОЮ МЕДАЛЕЮ

Єпархіяльна управа ЛУКЖ влаштувала врочистий бенкет на закінчення свого успішного з'їзду, який проходив під гаслом «Наша відповідальність перед будучиною».

Бенкет відбувся 4 березня в едмонтонському готелі Мекдоналда з участю 300 осіб. Був він зворушливий і врочистий. Делегати з'їзду, молодь і гості зайняли округлі бенкетові столи, а почесні гості засіли за довгий головний стіл.

К. Петецька, попередня голова ЛУКЖ, проводила програмою бенкету вміло і діловo, українською та англійською мовами. Вона представила головний стіл по її правому боці :д-р Б. Гоголь — міністер праці в Алберті, д-р С. Потоцька — голова крайової управи ЛУКЖ, суддя Грещук, п-і Л. Слобода — нововибрана голова єпархіяльної управи ЛУКЖ, посол Ю. Козяк — член Албертської легіслятури, п-і М. Гирак, п. Слобода, п-і Л. Снігурович, д-р В. Гирак — голова відділу КУК, п-і Онуферко, п. Чічак; по лівій руці — Преосвященний Ніл, п-і Павликовська — голова з'їздового комітету, п-і З. Грещук, д-р Я. Онуферко — голова Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії, посол п-і К. Чічак, д-р М. Снігурович — голова БУК Едмонтонської єпархії, п-а Т. Папірник і Адріян Шевчук — делегати УКЮ.

Представники організацій давали короткі привіти.

Посол Козяк цікаво представив почесного гостя і головного промовця міністра д-ра Б. Гоголя. Міністер представив стан праці, вказуючи на цікаві фактори та засоби людського зайняття. Посол Чічак подякувала міністрові за його цікаве звітування.

Владика Ніл почав своє слово: «З'їзд є найкращим переглядом організаційних сил, показником біжучих питань і вирішення практичних розв'язок». Дальше сказав, що «жінка-піонерка взяла на себе обов'язок бути не лише господинею домашнього вогнища, але з конечности піднятися ролі провідниці церковного, релігійного й народнього життя. Щоб відшукати всю цю працю наших піонерок, що була призабута найновішому поколінню, в 20-річчя існування ЛУКЖ виринула думка видати пропам'ятну книгу. Щоб відшукати все те, вигладити й надати всьому тому гармонійну цілість, то треба було часу, терпеливости і самопосвяти якоїсь особи. Ліґа піднайшла вироблену, відповідну людину в особі п-і Павликовської.

Преосвященний говорив про неї як заслужену своєю працею на полі жіночого руху, яка "прямувала всюди завести одність, гармонію і співпрацю".

«Пані Павликовська своїм тактом здобула багато знаних і незнаних перемог».

Преосвященний дальше читав: «в опінії наших ієрархів Кир Бучка, Кир Букатка і Верховного Архиєпископа, видалося, що п-і Павликовська надавалася на благословення з Риму вищої кваліфікації і категорії признань».

Настала зворушлива і врочиста хвилина. Владика розгорнув грамоту і читав: «Павло Шостий, Вселенський архиєрей, зволив відзначити й обдарити паню Ірину Павликовську медалею пропам'ятного хреста «За Церкву і Вселенського архиєрея» та одночасно дав їй дозвіл прикрасити себе цим відзначенням з Ватикану, від секретаріяту стану Едвард Мартінес, асесор».

Медаля «За Церкву і Вселенського архиєрея» є у виді золотого хреста. Середина медалі виповнена зображенням верховних апостолів св. Петра і св. Павла. Нагорі — папська тіяра. З боків напис «За Церкву і Вселенського архиєрея». На долині — напис «Павло VI, Папа».

Хрест завішений на білій і жовтій ленті. Ношений на лівому боці.

Медалю до лівого боку п-і Павликовській причепила голова всеканадської управи ЛУКЖ д-р С. Потоцька. З врочистою хвилиною присутні привітали п-ю Павликовську оплесками і повстанням з місць. На знак радости п-і Петецька від членкинь ЛУКЖ вручувала троянди зі словами: «Прийміть, від щирих сердець, за Вашу віддану працю. Ця хвилина залишиться незабутньою не лиш для Вас, п-і Павликовська, але теж для Вашої родини, приятелів, а над усе для ЛУКЖ. П-і Павликовська вповні заслужила собі на найвище відзначення. Вона посвятила себе всеціло для добра Церкви і народу. Її праця на полі гуманнім, започаткована ще в Европі, подвоїлася з часом приїзду до Канади. Словом не можна висловити того почуття, яке бажалось би висловити. Хай Бог благословить Вас здоров'ям; Ви робили все, що було у Вашій силі».

Бенкет кінчався. П-і Павликовська зворушено дякувала Преосвященному за довір'я, заходи про високе відзначення; членкиням-співробітницям дякувала за труд для росту ЛУКЖ. «Сьогодні, сказала вона, ЛУКЖ — це наша цінність, якою ми дорожимо і повинні продовжувати працю з користю для нашої Церкви, спільноти і для людства».

Бенкет розпочато й закінчено молитвою. З бенкету багато осіб розходилися з піднесенням на дусі. Бож, як Преосвященний сказав, «відзначення золотою медалею «За Церкву і Вселенського архиєрея» є в першій мірі особистим признанням п-і Ір. Павликовській за працю: одночасно декорація папської медалі є прикрасою всіх членок Ліґи по цілій Канаді, що удостоїлися видати таку членку».

Це вже друга членкиня ЛУКЖ відзначена папською медалею. Раніш її одержала д-р Ст. Потоцька.

П-І І. ПАВЛИКОВСЬКА

Ір. Павликовська є дочкою Івана Макуха, адвоката з Товмача, що був послом до галицького сойму, членом польського сенату і членом Національної Ради. Від батька — працівника на громадсько-політичному полі перейняла духа й виховання, що «праця для народу — це найчесніше діло в людському житті». В дівочій школі сестер василіянок у Львові Ір. Павликовська мала нагоду гартувати своє виховання з хати: любов до рідного краю, до своєї мови; вона виробляла свій власний погляд, розуміння і підхід до справ.

Вже на двадцять третьому році життя у Львові починає громадську працю. Стає співзасновницею і членом управи кооперативи Українського Народного Мистецтва (1925-39), Союзу українок (1923-28), т-ва Українська захоронка і вакаційні оселі (1926-39), членом крайової управи секції Сільських господинь (1935-39).

Замужем за Ю. Павликовським, визначним діячем, разом з дочкою під час другої світової війни опинилася на еміграції в Німеччині.

Відчуває, що треба «рятуватися перед фізичним винищенням, винародовленням та відстоювати свою гідність». Уважає, що найважливішою справою є родина, бо це основа українства. Ірина Павликовська виливає свою душу у низку промов і доповідей. «Нам потрібна така українська мати, яка прищепила б любов до рідного краю і народу так глибоко в душу дитини, щоб вона не згубила її ані через життя в чужому оточені, ані в злиднях чи добробуті серед чужих». «Єднаймось, українські жінки, в організацію, щоб загартувати духа і фізичне здоров'я».

«Спільно ставайте до праці — це наш обов'язок перед народом».

В 1945 р. засновує Об'єднання українських жінок у Німеччині, яке очолювала аж до 1950 р. Перед переселенням ОУЖ мало 10,000 членок в 72-ох делегатурах.

В той час Ір. Павликовська всеціло посвятилася праці на полі організаційнім і культурно-освітнім. Зі звітів делегатур ОУЖ, друкованих у місячнику «Громадянка», можна дізнатись, скільки праці вкладала голова організації. Вона об'їздає майже всі делегатури ОУЖ з промовами, закликами, ініціятивою, порадами. Жінки організували різнородні курси, розвивали культуру і мистецтво. ОУЖ нав'язувало зв'язки з іншими організаціями та установами по інших країнах.

За старанням головної управи ОУЖ створено Ліґу жінок на еміграції, яка нав'язала контакт з жіночими організаціями Англії, Франції, Бельгії, Америки і Канади, та дала інформації про положення еміграції та переселенчі труднощі. На з'їздах, що відбувалися в той час, Ір. Павликовська виступає з корисними промовами. Вона добивається, щоб у переселення були включені жінки з дітьми.

ОУЖ від самих початків намагалося підготовити жінок до твердої долі, яка чекала їх при дальшому переселенні. Роз'їзджаючи по делегатурах, Ір. Павликовська говорила про стан еміграції та обов'язки українки-громадянки: «Переселенці повинні достосовуватися до нового поселення, до людей і їхнього життя. Нова еміграція має бути застриком давній еміграції у спільній праці для добра рідного краю. ...Ми зі славним минулим і великим майбутнім, з гордістю і честю повинні приналежати до української збірноти... Плекання рідної традиції — це шлях защеплення любови у дітей і молоді до рідного... Мусимо дати знання історії рідного краю дітям. Мусимо нав'язати і піддержати зв'язок з українськими жіночими організаціями».

Ір. Павликовська змагала, щоб праця, яку наше жіноцтво пробробило, було як слід закріплене і належно оцінене.

«Організація — це люди. Кого ми маємо, така наша вартість. Пам'ятаймо, що тільки тоді представляємо силу, коли будемо зорганізовані. В розпорошенні наша загибіль. Тому об'єднуймось у нових краях. Обов'язком нашим не датл пропасти українській жінці і її родині на чужині у чужому світі».

В 1948 р. голова ОУЖ на Німеччину Ір. Павликовська бере участь у світовому конґресі у Філядельфії. Зі собою привезла 32 альбоми з праці ОУЖ (вони тепер в Архіві СФУЖО). На Конгресі виступила з доповіддю: «Величезна праця української жінки до війни та в час большевицької та німецької окупації». Її промова була неабияка. Як подавала „Свобода": «коли пані Павликовська говорила про гетакомби жіночих жертв, уся заля заливалася слізьми».

Під час пресової конференції Ір. Павликовська заявила: «Цей конгрес має стати дороговказом для дальшої діяльности українського жіноцтва в цілім світі та має створити всесвітній осередок українського жіноцтва. Це наша висока і благородна ціль варта змагань труду, горіння і жертв. Мені вложено на серце і сумління зокрема представити долю вдів і сиріт американському жіноцтву як українському, так англійському та зрушити небо і землю, щоб знайти шлях, який би їх та їхніх дітей доставити на цей бік океану... Идеться про життя кільканадцяти тисяч молодих істот, що інакше марно пропадуть». („Америка", ч. 88, 1948).

Під час перебування в Америці (кілька місяців) Ір. Павликовська, перед і по світовім конгресі, провела велику пропагандивну роботу. Промовляла на 9-ох великих вічах і в 12 жіночих товариствах. Вона гаряче просила про поміч матерям, дітям, інвалідам, старим і хворим. Конче треба допомогти переселити їх. Збирала підписи на аплікації для праці. Розглядала можливості й умовини приміщення сиріт і старців. Зібрала інформації про можливості праці для лікарів. Інформувала про життя жінок і дітей у скитальських таборах, а головно, як розділюється допомога.

Своїми палкими словами та заходами промощувала шлях для переселення сиріт, дітей, матерей, інвалідів і старців до Америки й Канади.

Вінніпезька «Трібюн» (12 лютого 1949 р. писала про Ір. Павликовську: «Організувала вишивкарські робітні і вистави по скитальських таборах. Приїхала до Канади промовляти до жінок про потребу помочі скитальцям і порадитися що для них можна зробити». Цитовано її слова: «В Німеччині є багато самітніх жінок і дітей, що є жертви війни... Я також скиталка і думаю колись приїхати сюди, бо маю дочку в Алберті. Щойно коли останній скиталець від'їде з Німеччини, могтиму від'їхати».

На запрошення створеної тоді Централі Комітету українок Канади, Ір. Павликовська приїхала до Канади, відбула ряд поїздок з 15 вічами по більших скупченях Українців. Інформувала про конгрес та СФУЖО; знайомила теж про життя скитальців і просила про допомогу для них.

Повертаючися назад до Німеччини, п-і Повликовська відвідує українських поселенців Англії й Бельгії. Тут з жіночими осередками порішено тісніше співпрацювати з усіма українськими жіночими організаціями в Европі та дати підтримку місячникові «Громадянка», органові ОУЖ

(закінчення на 3 стор.)

ПРИВІТИ Й РЕЗОЛЮЦІЇ З'ЇЗДУ ЛУКЖ

3-го і 4-го березня 1972 р.

ПРИВІТИ:

15-тий Єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ в Едмонтоні пересилає найщиріші побажання і вислови глибокої пошани і відданости Верховному Архиєпископові, Кардиналові Йосифові, з нагоди Його 80-річчя.

щирий привіт і вислови глибокої пошани Високопреосвященним Владикам і духовенству Канади.

щирий привіт Голові і Управі СФУЖО та українським жіночим організаціям у вільному світі.

Крайовій управі і членству ЛУКЖК і членству наших українських католицьких організацій у Канаді.

Привіт нашим сестрам в Україні та наше співчуття за їхні терпіння.

З'їзд схвалює слідуючі резолюції:

1. Запрошувати молодь до співпраці і давати їм нагоду для дискусії у всіх проблемах церковного і громадського життя;
2. відділам постійно працювати над збільшенням членства;
3. розбудовувати при парафіях садочки й Рідні Школи;
4. дбати і помагати, щоб у парафії була кожного року катехизація дітей;
5. навчати своїх дітей нашого обряду і традицій;
6. провадити культурну працю по відділах;
7. провадити курси українського народнього мистецтва і конкурс українського традиційного печива;
8. з нагоди 20-річчя оснування музею, ЛУКЖ, з'їзд, проголошує цей рік ювілейним роком музею. Звертається до відділів з проханням доложити старань, щоб придбати експонати до музею та фонди на його розбудову.

Доповідь проф. Славутича в Гарварді

На семінарі, що його влаштовує щомісяця комітет українських студій Гарвардського університету, д-р Яр. Славутич, професор Албертського університету, прочитав доповідь на тему „Українські місцеві назви в західній Канаді".

Доповідач подав історію виникнення та значення багатьох місцевих назв, що постали в степових провінціях переважно завдяки українським поселенцям. З усіх бл. 200 назв більш як 50 зазначені на мапах та в інших офіційних довідниках. Деякі з них міцно закріпилися: Мирнам, Мазепа, Вільна, Снава, Стрий та інші в Алберті, Одеса в Саскачевані, Згода в Манітобі тощо.

Деякі з них існують у зміненому виді: Дервент із первісного Дервень, Белліс з первісного Білий ліс. **О.**

ГРОМАДЯНИН СССР „ВИБРАВ СВОБОДУ"

В Ню Йорку зголосився до поліції совєтський громадянин М. Бєлов, який був совєтським перекладачем в ОН, й попросив дозволу залишитися в ЗДА. Бєлова переконував атташе совєтської місії до ОН Ю. Петров, щоб він вертався до СССР, але Бєлов не послухав його. Бєлов перебуває у ЗДА зі своєю дружиною та дочкою.

БАТУРИН

Історична повість (25)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«Бо гетьман не велів нікого в город впускати, ми вже це двічи переказували світлішому і дуже нас дивує, що він ще втретє, і то тебе, з тим самим питанням до нас присилає. Остогидло торочити те саме».

«Алеж ваш гетьман зрадив і перейшов до ворога», — доводив їм Жаркович.

«Тим самим усі ви звільнені від обов'язку слухати його і тримати присягу. Вашим обов'язком слухати тепер царя, бо всі ми його вірні піддані».

«Ми не холопи царські і не підданці, ми люди вольні, козаки. А підданцями ти нас не прозивай, бо це слово дуже обидливе для козацького вуха», — відповіли.

«Навіть і гетьман», — обстоював при своїм Жаркович, — «і гетьман слухав царя, поки його не зрадив. Ми винні послух цареві, Меншіков його міністер, як же ви можете перед ним замикатись?»

«Не сміємо робити того, чого нам не дозволив гетьман, а щоб він переїхав до шведів, того ми не знаємо, бо з Батурина не видно. Знаємо, що в неділю вранці гетьман виїхав з Гончарівки, а куди він поїхав, це вже його річ, не наша. Ніколи гетьман не оповідався куди він їде, наше діло слухати його, а не приказувати, що він має робити», — відповів Чечель голосом, який не мав ніякого сумніву, що цей хоробрий полковник не говорить на вітер і що за словом своїм схоче і потрапить постояти по козацьки.

Жаркович насилу підвів своє підбите око, глянув у вірлине обличчя Чечеля й похитав головою .

«Пане полковнику», — казав, добіраючи лагідних і ніби жалісливих звуків.

«Пане полковнику, як ти можеш мені таке казати. Я ж чоловік свій, а не ворог. Як прийшов до вас, то не тому, щоб піддурити, а лиш, щоб остерегти перед великим нещастям. Не вдавайте, панове товариство, несвідомих. Про Мазепину зраду вже й воробці цвірінькають на стрісі».

Схопився Гамалія. «Що там собі цвірінькають воробці, того ми не знаємо, бо їхньої мови не вчилися, але ти, сотнику, про Мазепину зраду не важся говорити. Для нас тут ніякого Мазепи нема, а був, є і буде ясновельможний пан гетьман, Іван Степанович, — зрозумів?»

Жаркович бачив, що його посольство бажаним успіхом не увінчається. А жаль! Бо світліший обіцяв йому велику нагороду, може й полковницький пірнач. Тепер їх чимало буде до роздачі. Жаль...

І Жаркович зітхнув. «Безталанний городе», — промовив, — «жаль мені тебе!»

«Жалуй себе, пане сотнику», — відповів Кеніґзен ломаною українською мовою. — «Жалуй себе, що з чесного козака став прислужником царським. Зрадив ти свій народ, свою чесну справу ,та ще нас, добрих вояків, до зради намовляєш. Не гарно, ти, пане сотнику, робиш і ми дуже дивуємось, що ти на таке діло пішов».

«От краще», — радив Гамалія, — «не вертай до москалів, а залишайся з нами, козаками. Тут, а не там тобі місце. Не осоромиш свого чесного роду. Постіймо за нашу святу справу, дотримаймо віри нашому гетьманові, лишайся».

Жаркович захитався.

В його душі будилися спомини колишніх походів, колишніх воєнних переживань, козак брав на хвилину верх над вигідним обивателем, котрий хотів запопасти царської ласки і сподівався на тім буйнім коні заїхати далеко, куди дальше, ніж біля гетьмана заїде. Глянув на завзятого Чечеля, що нагадував буйного, степового вірла, на спокійного задуманого Герцика, на хороброго німця Кеніґзена, для котрого вірність своєму вождові була першим і найважнійшим законом життя, на сміливого й палкого Гамалію, глянув — і йому жаль зробилося такого товариства. Навіть батуринський сотник і городничий були люди умні й чесні, з котрими не сором хліба-солі зїсти, але яка їх будучність? Він знав потуги царські і не вірив, щоб батуринці могли устоятися проти них.

«Добрий посол», — сказав, по хвилині надуми, — «добрий посол — вертає туди, звідки його післали. Яку ж відповідь маю занести князеві».

«Таку, як чув, а саме, що воріт Батурина не відчинимо і царського війська не впустимо, бо гетьман не велів».

«З тим ви мене й відпускаєте, пане полковнику?»

«З нічим другим відпустити не можу. Козацька честь і совість християнська не дозволяють».

«Так тоді гаразд. Піду. А жаль, великий жаль і вас, і городу того».

«Себе жалуй, не нас», — загуло кругом. «Для нас краща смерть, ніж подле життя».

«Юдами не будемо. Досить їх і без нас на Україні».

Жаркович мовчав, боявся дратувати козаків.

«А як же мені вертатися?» — спитав по хвилині.

«Так як прийшов», — відповів Чечель.

«На линві?»

«Егеж...»

«А як не хочеш на линві», — докинув Гамалія, «то Кеніґзен може тобою набити гармату, полетиш прямо в обійми світлішого».

Жаркович нічого не відповів.

«Прощайте!»

«До побачення на страшному суді!»

«На суді історії», — додав Кеніґзен.

Чечель плеснув у долоні. Увійшов чура. «Зав'язати сотникові очі й вивести за город».

* * *

Коли за ним зачинилися двері, Кеніґзен сказав: «Стерпіти не можу таких людей. Стервом від них заносить. Поки їх, поти й України нема».

«Але буде!» — потішив його Чечель. «Покажім, що буде. На мури, панове, на вали! Кожний свого діла пильнуй. Поки Батурина, поти й нас. Згинемо, а не здамо його».

Мали розходитися, як у кватиру увійшла Мотря.

Не виспані ночі, кілька днів горячкової праці і тривожне дожидання витиснули сліди на її прегарному обличчю. Очі зробилися ще більші, уста палені ли, здавалось, ціла вона горить якимсь великим бажанням.

Поклонилися Кочубеєвій доньці з пошаною, якої навіть її батькові не давали.

«Пане полковнику», сказала, звертаючись до Чечеля. «Мій чура помер, від ран, які завдав йому Іван Ніс. Згинув, обороняючи не лиш мене, але й Батурина, бо не з добрими намірами носився Ніс».

«Вічная пам'ять молодому козакові», — відповів Чечель. «Жаль, що Господь не дав йому зажити більшої слави».

«Хочу поховати його з почестями козацькими».

Чечель притакнув головою. «Заслужив собі на це».

«Чи дозволите пальбою попращати його?»

Чечель звернувся до батуринського сотника. «Вибери десяток козаків, щоб відвели домовину хлопця і щоб тричі стрілили з самопалів, як спускатимуть тіло до гробу».

«Спасибі, пане полковнику», — дякувала Мотря, — «покійний нічого так не бажав, як козацької слави».

«Хлопчики бажають її, а мужчини, такі, як отсей Жаркович...?» І Кеніґзен з погордою сплюнув.

ПО ОБОХ БОКАХ СЕЙМУ

Коли в московському таборі почули сальви, що тричі залунали над батуринським кладбищем, віддаючи честь вірному й хороброму чурі, табор затрівожився. Москалі гадали, що обложенці починають пальбу на тії відділи, що посувалися понад Сейм, окружаючи Батурин.

Царські полковники почали рештувати свої полки — артилерія підкочувала гармати, офіцери з приказами вождя скакали на баских конях, таркали бубни і сурміли труби.

Обложенці що лиш тепер побачили всю ворожу силу, кінну, піхотну й гарматню, куди більшу, ніж осталося всіх людей у Батурині. Якщо загаїться гетьман зі шведами, то ледви чи можна буде відбити тую навалу.

Город не був ще окружений з усіх боків. Поки москалі не перейшли Сейму, можна ще вийти з нього і пробувати щастя у чистому полі.

«В кого нема відваги», — казав Чечель, — «хай іде, такий народ тільки ослаблює витривалість і відпорність твердині. Краще хай буде менше, а завзятих, ніж багато а страхополохів».

Почувши згоду вождя деякі міщанські родини зі своїм небагатим добром висувалися з городу і подались в напрямі Борзни й Конотопу. Залишалися багатійші, котрим жаль було маєтків, і ті, що не могли кинути городу ізза дрібних дітей, через недугу, або тому, що уряд не пускав. Крамарі і торговці зачинювали крами й магазини і крам ховали в потреби й тайники, або зносили на замок, щоб зберегти його на всякий припадок.

Що лиш тепер, коли ворожа армія стала рештуватися і ставати в боєвім порядку, город ніби зрозумів усю вагу моменту. Міщанин чув, що приходить кінець його звичайному життю і що зі спокійного громадянина треба йому перекинутися в боєву людину.

Перехід для всякого важкий і не всякому бажаний і любий.

КВІТНА НЕДІЛЯ
ПОСТУ
2 квітня

ЛИСТ ДО ФИЛИП'ЯН: зач. 247

Брати, радуйтеся завсіди в Господі. Ще раз кажу, радуйтеся. Вашу лагідність нехай пізнають усі люди. Господь близько. Нічим не журіться, а у всьому молитвою і благанням з подякою нехай об'являються ваші прошення перед Богом. А мир Божий, що перевищає всяке розуміння, нехай береже ваші серця і ваші думки в Христі Ісусі.

Накінець, брати, що тільки правдиве, що тільки чисте, що тільки справедливе, що тільки святе, що тільки любе, що тільки доброславне, чи яка чеснота, чи яка похвала, це роздумуйте. Чого ви й навчились і прийняли і чули і бачили в мені, усе робіть. А Бог миру буде з вами.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 41

Шість днів перед Пасхою Ісус прибув до Витанії, де був Лазар, який був помер і якого Ісус воскресив із мертвих. І зробили йому тоді вечерю там, і Марта послуговувала, і Лазар був один з тих, що сиділи з ним за столом.

А Марія взяла літру мира нардового чистого, дуже дорогого, і намастила Ісусові ноги і волоссям своїм обтерла його ноги; і хата наповнилася пахощами мира.

Каже тоді Юда Симонів Іскаріотський, один з його учнів, що мав його зрадити: „Чому мира цього не продано за триста динаріїв та не роздано вбогим?" Сказав же це не тому, що дбав про вбогих, але тому, що був злодій і мав скарбонку і крав, що вкидали.

Сказав тоді Ісус: „Остав її, на день мого похорону заховала вона мені це, бо вбогих завжди маєте між собою, а мене не завжди маєте". А натовп великий жидів, довідавшися, що він там, і поприходили не тільки задля Ісуса самого, але щоб і Лазаря побачити, що його він воскресив із мертвих. А первосвященики змовились, щоб і Лазаря вбити, багато бо жидів приходили задля нього й увірували в Ісуса.

На другий день сила народу, що прийшла на свята, почувши, що Ісус їде в Єрусалим, узяли пальмове гілля та вийшли назустріч йому, покликуючи: „Осанна! Благословенний, хто їде в ім'я Господнє, цар Ізраїлів!"

Ісус же, знайшовши осля, сів на нього, як написано: Не лякайся, дочко Сіонська; це їде твій цар, сидячи на молодому ослятi.

Цього ж не розуміли спершу його учні, але коли дали, що це було написане про нього і що це зробили йому.

Народ, що був з ним, свідчив, що він викликав Лазаря з гробу і воскресив із мертвих. Через це й зустрів його народ, бо почув, що він зробив це чудо.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

ВЕСЕЛІСТЬ І ПОВАГА

о. Микола ДЯДЬО

Божий слуга Андрій молиться за небесну мудрість бути «веселим без надмірного сміху» і «поважним без суворости».

ВЕСЕЛІСТЬ. Ознакою чистої совісти є веселість, звичайно з нею получений усміх. Сміх є немов наслідком чи виявом веселости.

Веселий майже завжди той, хто виконав свій обов'язок супроти Бога чи своїх ближніх якнайкраще. Така веселість дає людині внутрішнє вдоволення й щастя. Усміх є получений з почуттям внутрішнього вдоволення. Невдоволення, неуспіх нещастя ніколи не викликають усміху.

Веселість є завжди получена з чистою совістю. «Май чисту совість, а будеш завсіди веселим. Чиста совість є в силі чимало перенести і навіть серед прикростей вона буває дуже весела. Не тішся як тільки тоді, коли ти зробив що добре». («Наслідування Христа»). «Лихі люди ніколи не мають правдивої веселости, ані не знають спокою в серці, бо для безбожних нема спокою» (Ісая 57, 21).

Сміх потрібний людині. Сміх потреба здоров'я і ознака здоров'я. «Радощі серця — то життя людини, а чоловіка веселощі — довголіття. Розважай себе, втішай своє серце, геть проганяй від себе печаль: багатьох бо сум уже погубив — не має ніякого з нього пожитку» (Сирах 30, 22-23).

Буває однак, що деякі люди сміються «аж до смерти» бувають такі, що сміються несамовито, аж звертають на себе увагу інших. Як і все інше, так і сміх, повинні мати міру, любимо людей, що вміють говорити жарти і нас веселити, в їх товаристві мило минає час; але є жарти і „жарти". Є деколи такі „жарти", що не сміятися нам з них, а втікати, бо вони ведуть до гріха, а гріх — до пекла.

ПОВАГА. Поважною людиною є той, що має мир у душі. Така поважна людина може й іншим помогти завести мир у їхніх душах Поважна, тихомирна людина більше помічна, ніж така, що тільки вчена. Пристрасна, сувора людина навіть добру річ оберне на зло, а добра, тихомирна, поважна людина обертає все на добро. Суворий уважає на те, що інші люди мають робити, а не дбає за те, до чого він самий обов'язаний. Суворий вміє виправдувати і прикрашувати свої вчинки, а не хоче прийняти перепросин інших людей (за Томою Кемпенським).

Уважай, як далеко ще тобі до правдивої любови й покори: вона не вміє ні на кого гніватися, ні нарікати, хіба тільки на себе. Поважний не тратить контролі над собою. Суворість виявляє брак любови до ближнього, нотку гордости, мовляв, я вищий і маю право тобі наказувати, а ти маєш слухати.

Поважний уміє всміхатися, а не бути насупленим. Святі Божі угодники були поважні, але не суворі хіба супроти власних хиб. Святі були завжди веселі у своїй повазі.

Суворий скоро гнівається і не дається перепросити. Суворих не люблять люди; суворість опоганює людину, хоч самим суворим здається, що вони показують свою рішучість і вищість. Будьмо, як діти: вони ніколи не суворі, завжди готові простити; а до таких, як діти, належить небесне царство.

З нагоди смерти бл. п. о. Дмитра Базюка

З нагоди смерти Всч. о. Дмитра Базюка, пароха Гай Прері, складає церковний комітет тої парафії, в імені всіх вдячних парафіян, замість квітів на могилу, 100.00 дол.

З тої суми призначують Їх Блаженству Верховному Архиєпископові Кир Иосифові $45.00 на Церкву в Потребі; $45.00 на харитативний фонд Комітету Українців Канади та $10.00 на „Українські вісті".

Пам'ять про нашого дорогого отця пароха буде між нами на все, а Його душі нехай Господь Бог дасть в нагороду за труди для Його слави і добра людських душ, Небесне Царство. **За цер. комітет:**

Петро Балабан, голова
М. Дяків, секретар
Валтер Бородій, скарбник

НАША ЛІТУРГІЯ

ХРИСТОС ПЕРЕМОЖЕЦЬ

На літургійному хлібі, т.зв. агнці, буває відбитка хреста з грецьким написом «Ісус Хрістос ніка». Ці слова, на думку німецького знавця Ганса Иоахіма Шульца, треба розуміти «Ісус Хрістос є переможець» (іст Зігер), а не «Ісус Христос перемагає».

Нове пояснення подане в книжці «Гандбух дер Осткірхенкунде», Дюссельдорф 1971.

«Ісус Христос перемагає» — це переклад буквальний, але не точний.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

КНИЖКА „ТОРТУРИ ЗА ХРИСТА"

Прочитав я у вашій газеті оголошення про книжку М. Гаймовічі (баптистського пастора). Подібну книжку про переслідування християн у Болгарії написав пастор Попов, що протягом 13 років був тортурований і навертаний на офіційну комуністичну віру. Однак багато цікавіша для нас є книжка американця о. В. Цішека, що був під юрисдикцією Слуги Божого Андрея Шептицького й пише багато речей про українських в'язнів та засланців об'єктивно й правильно. Він перебув 15 років у совєтських тюрмах, трудових таборах та на засланні й там, майже скрізь, стрічався з українцями. Його книжка вийшла в перекладі на кілька мов, а англійський заголовок книжки є „Віт Гот ін Раша" (З Богом в Росії).

Думаю, що читачам „УВ" буде цікаво знати дещо й згадану в оголошенні, що появилося в „УВ", книжку румунського пастора М. Гаймовічі. Треба з повною обєктивністю признати, що автор по геройськи переніс свої „тортури за Христа". Одначе, якщо йдеться про саму книжку, то він допустився в ній кілька немилих для нас, українців, помилок. Приміром він пише, що „король Володимир охристив Росію". На іншому місці пише про „папське ярмо". Деінде згадує одного мадярського католицького священика, який заламався в вірі, але не згадує зовсім інших мадярських священиків, які видержали у вірі, прим. кардинал Міндсенті.

Для нас — українців найбільш кривдячим є те, що сорокмільйоновий український народ не існує в очах автора загалом. Він знає лиш Росію й росіян. И то тоді, коли він жив у Румунії, яка сусідує з Україною, ба навіть в Румунії ще й тепер живе деяка кількість українців. Не згадує він теж нічого про українських мучеників за віру, хоч про релігійні переслідування румунів, навіть православних, розписується дуже широко.

Один свідомий чоловік з Кридор написав до видавництва, що видало книжку, повищі завваги й сейчас дістав дуже чемну відповідь, що листа переслано авторові книжки М. Гаймовічі й він повинен дати відповідь. Від того минуло вже багато часу, але відпівіді й досі нема.

о. О. Юник ЧСВВ,
Кридор, Саск.

Богослуження: березень — квітень

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

25. Благовіщення — Стар
26. Квітна неділя — Скаро, по Сл. Божій благословлення лози
30. Страсті — Скаро год. 7.30 веч.
31. Велика п'ятниця — Виложення плащаниці — Скаро год. 11 рано; Стар год. 1.30 попол.; Ярослав год. 3.00 попол.

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

26. — Смокі Лейк 10.30
2. квітня — Радвей 10.30
7. — Елдорена 10.30
9. — Восетна 8; Смокі Лейк 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

26. — Боннивил год. 10 рано; субота: від 7 — 10 веч. сповідь
31. Вел. П'ятниця — положення Плащаниці — Ст. Павль год. 11 рано; Боннивил год. 1.30 попол.
2. квітня — Великдень — Ст. Павль год. 6 рано; Боннивил год. 11 рано
6. Страсті Г.Н.І.Х. — Ґлендон год. 7 веч.
7. Благовіщення — Ґлендон год. 9.30 рано; положення Плащаниці год. 12 пол.
9. Великдень — Ґлендон год. 6 рано; Айрон Ривер год. 11 рано У Велик. четвер від 3 до 5-ої попол. і в суботу рано від 9-ої до 11 — велик. сповідь у Ґлендоні.

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton

26. — Менлі год. 9.30 нагода до св. сповіді, Литія і св. Літургія год. 10.30
31. Вел. П'ятн. — Вайлдвуд год. 10.30 положення Плащаниці та свячення пасок; Менлі год. 1.30 попол. положення Плащаниці та свячення пасок
2 квітня — Воскресення ГНІХ — Менлі год. 7 ранку; Вайлдвуд год. 10
7. Вел. П'ятн. і Благовіщ. — Карвел год. 9 велик сповідь, св. Літургія, положення Плащаниці та свячення пасок; Чергіл год. 1.30 положення Плащаниці та свячення пасок

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

25. Благовіщення Пр. Бог. — Ст. Майкел рано сповідь і вечером год. 7
26. Квітна неділя — Ст. Майкел
31. Велика п'ятниця — положення Плащаниці — Лемонт год. 11 рано; Ст. Майкел год. 1 попол.
2. квітня — Ст. Майкел, Воскресна Утреня год. 6 рано, Сл. Б. год 7 рано
2. — Лемонт, Воскресна Утреня 9.30 і слідує Сл. Божа
6. — Делф. Страсти год. 7 веч.
7. — Делф. Благовіщення, год. 9.30 Всенощне, С. Божа год. 10.30. Потім положення Плащаниці і свячення пасок
7. — Восток св. Михаїла — Положення Плащаниці год. 1.30 попол.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

25. Благовіщення Пр. Бог. — Голден год. 10.30 співана, пополудні год. 3 до 6 великодня сповідь
26. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Карічек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

26. — Атабаска 10
1 квітня — Просперіті 10 рано великодня сповідь і плащаниця; Атабаска 8 веч. Воскресна Утреня, паски
2. — Росінґтон 10 велик. сповідь, Служба Божа
6. Страсті — Річмонд Парк 7 веч.
7. Благовіщення — Фрейкс 10 Велик. сповідь; Атабаска 3 попол. плащаниця
8. — Атабаска від 8 рано до 12 сповідь; Росінґтон 6 веч. Воскресна Утр., паски
9. Воскресення — Просперіті 8 рано; Атабаска 11 рано

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

24. — Новий Київ, год. 6.30 веч. сповідь
25. — Новий Київ, год. 10.30
25. — Ту Гилс, год. 6.30 веч. — сповідь
26. — Ту Гилс, год. 10; Плейн Лейк, год. 2 попол. — сповідь
30. — Ту Гилс, год. 7 веч.
31. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 11
1. квітня — Ту Гилс, год. 7 веч.
2. — Ту Гилс, год. 7; Новий Київ, год. 10
6. — Плейн Лейк, год. 7 веч.
7. — Плейн Лейк, год. 10
8. — Плейн Лейк, год. 7.30 веч.
9. — Ту Гилс, год. 8.30; Плейн Лейк, год. 10

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890

25. — Мирнам 10
26. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
30. Великий четвер — Мирнам, 9 рано — Служба Божа, 7 веч. — Страсти Христові
31. Велика п'ятниця — Виставлення Плащаниці — Мирнам год. 10 рано; Файделиті год. 1 попол.; Ллойдминстер год. 4 попол.
1. квітня — Велика субота — Мирнам 9 год. Служба Божа
2. Великдень — Резурекція — Воскресна Утреня — Служба Божа — Ллойдминстер 5.30 рано; Файделиті 8.30 рано; Мирнам 10 рано
3. Світлий понеділок — Мирнам 10 рано Сл. Божа
4. Світлий вівторок — Мирнам 10 рано Сл. Божа
7. Велика п'ятниця — виставлення Плащаниці — Моркемб год. 2 попол.
9. Великдень — Бовелон 9.30; Моркемб 10.30

о. М. Мартинців
12204 - 113 Ave., Edmonton

25. Благовіщення П.Б. — Кемровз 9 сповідь, 10 Сл. Божа
26. Равнд Гил 9 сповідь, 10 Сл. Божа
31. Велика п'ятниця — Равнд Гіл 3 попол. положення Плащаниці, сповідь; Кемровз 7.30 веч. положення Плащаниці і сповідь
2 квітня — Воскресення Г.Н.І.Х. — Кемровз 7 рано, Воскресна Утреня, Служба Божа, свячення пасок; Равнд Гіл 10.30 рано Воскр. Утр., Служба Божа, свячення пасок
7. Велика п'ятниця — Гей Лейкс 7.30 попол.: положення Плащаниці, сповідь
9. Воскресення Г.Н.І.Х. — Гей Лейкс 10 рано Воскр. Утреня, Служба Божа, свячення пасок

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

25. Благовіщення — Редвотер год. 10.30
26. — Редвотер год. 10.30
30. Вел. Четв. Страсти — Редвотер год. 7 веч.
31. Вел. П'ятн., Пол. Плащ. — Редвотер год. 9; Вог год. 11; Федора год. 1.00
1. квітня — Вел. субота — Федора год. 3 попол.; Вог год. 4.00
2. Воскресення Христове — Редвотер год. 6 рано; Вог год. 10
3. Світлий понеділок — Федора год. 10.30
9. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

25. — Вилна, Благовіщення н. ст. — у п'ятницю 24-го від год. 2 попол. великодня сповідь
26. цвітна неділя — Вилна, Сл. Божа читана, год. 8 рано, благословлення і роздача шутки
31. Велика П'ятниця — Вилна, год. 10 положення плащаниці
1. квітня — Великодня субота — Вилна, благословлення пасок год. 5 попол.
2. Великдень — Вилна год. 7.30 рано — Воскресна Утр. і Сл. Божа

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

24. п'ятниця — Іннісфрі-місто — вечером від 6.30 — 7.30 сповідь а потім Сл. Божа
26. — Іннісфрі-місто 10.30
2. квітня — Репфурлі 9 рано; Іннісфрі-місто 11 рано
7. — Іннісфрі 10 ренч 10 рано
9. — Левой 9 рано; Менвіл 11 рано
10. — Іннісфрі 11 ренч 10 рано

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

26. — Дервент 8.30; Нортерн Велі, сповідь 10, Літургія 11

САСКАЧЕВАН

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.

2. квітня (Н. Квітна) — Блейн Лейк год. 10
4. вівторок — Орлов год. 10 сповідь, Сл. Б.
5. середа — Блейн Лейк, год. 10 сповідь, Сл. Божа
7. Вел. п'ятниця — Кридор год. 11; Блейн Лейк год. 2; Орлов год. 4
8. Вел. субота — Кридор год. 10 сповідь, Сл. Б., год. 4 свячення пасок
9. Великдень — Кридор год. 7.30; Блейн Лейк год. 10

Арран — округа

26. неділя (П'ята Великого Посту) — Пеллі в год. 9.00 рано Сл. Божа; Арран-місто в год 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто в год. 3 попол. Вечірня з поклонами

о. Б. Бачинський
822 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

26. — Витків
31. Вел. п'ятниця — Радісон, виставлення плащаниці
2. квітня — Воскресення — Радісон год. 8 рано; Норт Батлфорд год. 10.30, по Сл. Божій роздача лози
6. Вел. четвер — Норт Батлфорд — Страсті год. 6.30 веч.
7. Благовіщення і Вел. п'ятниця — Витків, сповідь, Сл. Б. і виставлення Плащаниці; Норт Батлфорд год. 6.30 веч.
8. Вел. субота — Медовлейк, сповідь год. 10 веч.
9. Воскресення — Норт Батлфорд год. 10 рано; Витків год. 2 попол.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

26. — Вакав 9 рано; Борщів 11
2. квітня — Вакав 10 рано
7. Благовіщення — Ст. Джул. — Сл. Б. і плащаниця 9; Сокаль 11; Вакав 12; Прудгом 1.30; Борщів 2.30, (свячення пасок по колоніях)

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

25. Благовіщення П. Д. Марії — Бруно-місто 10.30
26. — Гамболдт 9; Волверін 11
31. Велика п'ятниця — Леніген 9; Волверін 11; Гамболдт 4 попол.
1. квітня — Велика субота — Леніген 8.00 веч.; Волверін 10.00 вночі
2. Великдень — Гамболдт 8.00; Бруно 10.30
7. Велика п'ятниця і Благовіщення — Гамболдт 9; Бруно 10.30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ
о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

26. — Вікторія 10 рано

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар:

26 березня, неділя, 5 Посту. Никифора
2 квітня, неділя Квітна. Отців уб. в об. Сави
7 квітня, Велика п'ятниця. Благовіщення П.Д.М.
9 квітня, неділя, Воскресення ГНІХ
10 квітня, Світлий понеділок
11 квітня, Світлий вівторок

Григоріянський календар:

25 березня, субота, Благовіщення Пр. Діви Марії
26 березня, неділя, Квітна. Соб. Арх. Гавриїла
31 березня, Велика п'ятниця
2 квітня, Воскресення ГНІХ
3 квітня Світлий понеділок
4 квітня, Світлий вівторок
9 квітня, неділя Томина. Євпсихія

У глибокому смутку ділимося з приятелями і знайомими болючою вісткою, що 22-го січня 1972 р. в місті Снятині, Україна, упокоїлася в Бозі на 84-му році свого трудолюбивого життя, наша Найдорожча Матуся, Бабуся і Прабабуся

бл. п. Стефанія з МАРТИНЦІВ СКОРОБОГАТА,

вдова по о. сов. Іванові Скоробогатому, парохові с. Цуцилівці пов. Жидачів, перебувши довгі роки на Сибірі.

Горем прибиті: Марія з мужем д-ром Михайлом Гуцуляком, дочка — Ванкувер, Канада;
Надія, вдова по бл. п. д-рові Михайлові Муринюкові, дочка з внуком Юрієм — Україна;
Лідія — дочка — Україна;
Роман з дружиною — син — —Ню Йорк — Америка;
Мгр. Ераст Гуцуляк з дружиною Лідою, внук з дітьми: Ромою, Юрчиком і Христею;
адвокат: Любомир Гуцуляк з дружиною Рутою, внук, із дітьми Тамарою і Христею;
Рома Гарасимяк з мужем Іринеєм, внучка з дітьми Андрієм і Денисом;
Тамара Гронь з мужем мгр. Ігорем і дітьми Ренатою і Катрусею та дальша і ближча родина в Америці і в Україні.

Ділимося з українським громадянством і членством ОВУФ сумною вісткою, що, 15 березня ц.р. в Калґарах несподівано відійшов у вічність

бл. п. д-р ІЛЯРІЙ ЧЕХОВСЬКИЙ

проживши 58 років життя.

З покійним відійшов у вічність визначний суспільно-громадський діяч, високої кляси диригент, прикладний муж і батько, провідний член ОУН, довголітній виховник СУМ та безперебійний член управи ЛВУ в Калґарах.

Похорон покійного відбувся в суботу, 19-го березня з церкви Успення Божої Матері у Калґарах, при великій співучасти громадянства.

Родині покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ДОРОГОМУ ДРУГОВІ

ОВУФ — Едмонтон

Управа Українського Народного Дому в Едмонтоні ділиться з українським громадянством сумною вісткою, що в середу, 15 березня, неждано відійшов у вічність

бл. п. д-р Ілярій ЧЕХОВСЬКИЙ

заслужений суспільно-громадський діяч в Калґарі та диригент хору „Сурма" в Калґарі і хору УНДому в Едмонтоні.

Похорон покійного відбувся з української католицької церкви Успення Божої Матері в Калґарі.

Опечаленій родині складаємо найщиріші вислови співчуття.

Управа УНДому в Едмонтоні

Обласний Отаман УВК на Канаду-Захід іменем козацьких станиць:
Ч. 3. ім. Гетьмана Івана Мазепи в Калґарах; Ч. 5. ім. Гетьмана Пилипа Орлика — Ванкувер; Ч. 12. ім. Президента Карпатської України о. Августина Волошина і Ч. 22. ім. Отамана Богуслава Шашкевича в Едмонтоні

ділиться з українським громадянством сумною вісткою, що дня 15 березня ц. р. відійшов у вічність в Калґарах

бл. п. д-р Ілярій ЧЕХОВСЬКИЙ,

адм. п-полковник і генеральний суддя Українського Вільного Козацтва.

Службу Божу і панахиду за упокій душі бл. п. побратима відправить в неділю, 26 березня о год. 5:00 по пол. о. Ю. Ковальський, капелян козацьких станиць УВК в Едмонтоні, в катедральному храмі св. Йосафата.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова доставa. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ✦ Виходить щочетверга в Едмонтоні ✦ Видає Спілка «Українські вісті» ✦ Річна передплата в Канаді: $6.00, поза Канадою: $7.50; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ✦ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ✦ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Second class mail registration number 1035.

Телефон 422-5708 Telephone

ВІД БЕРЕСТЯ ДО УЖГОРОДУ, А ТЕЖ ВІД ПІЯ XII ДО КАРДИНАЛА ВІЙО

ДВА ЛИСТИ, ЩО ЗАСЛУГОВУЮТЬ НА УВАГУ

(вм) З нагоди відзначування ювілеїв 375-ліття Берестейської та 325-ліття Ужгородської унії ватиканський державний секретар кард. Жан Війо вислав два листи до високих церковних достойників Української (Руської) Церкви, з'єднаної з Апостольським престолом: один з листів — до верховного архиєпископа й кардинала Блаженнішого Йосифа (Сліпого) датований 16 листопада 1971 р. (латинський текст і український переклад були надруковані у „Вістях з Риму", 7 грудня 1971); другий — до Преосвященнішого архиєпископа-митрополита Мунгальського для русинів у Злучених Державах Америки, Кир Степана Коціска, без дати, але правдоподібно висланий одночасно, бо стосується тієї самої справи. Обидва листи опубліковані в оригіналі (латинською мовою) в бюлетені Конгрегації Східних Церков «Сервіціо інформаціоні пер ле К'єзе орієнталі» (ч. 335, 1971). В обох листах кардинал Війо звертається до наших церковних ієрархів в імені Святішого Отця папи Павла VI.

Листи ці заслуговують на увагу та деякий коментар. Насамперед, треба ствердити, що це єдина форма, крім відповіді Святішого Отця на телеграму українських єпископів і на прохання про авдієнцію, якою Апостольський престіл відзначив річницю обох унійних актів.

По-друге, державний секретаріят Ватикану потрактував ювілей і сам факт приєднання наших предків до Вселенської Церкви відокремлено: згадуючи Берестейську унію в листі до верховного архиєпископа і до українських Владик, які з ним співпрацюють, а Ужгородську — в листі до архиєпископа Коціска та трьох владик його митрополії. Таке розмежування штучне та історично невиправдане, хоч обидві унії стосувалися вірних, які в той час жили в різних політичних кордонах. Однак ішлося про унію одного народу, який у той час називався «руським», а тепер сам називається «українським» і так його знають інші на всій етнографічній українській території, включно з Мукачівською і Пряшівською єпархіями.

Ні один, ані другий лист не згадує хоч би загально про сучасний стан Української (Греко-католицької) Церкви на рідних землях, зокрема її сьогоднішнє мучеництво. В листі до верховного архиєпископа є лише натяк на те, що «церковні ієрархи і вірні, злучені таким способом з Католицькою Церквою, намагалися зберігати той зв'язок часто серед нелегких чергувань часу й обставин». В листі до митрополита Стефана вказано, що доля з'єднаних католиків «була виставлена в їхній батьківщині на немало труднощів», проте їх Церква розвивається і розквітла в Америці.

Це, справді, дуже мало в обличчі недавніх переслідувань, в тому і теперішніх, Української Католицької Церкви на рідних землях, та в обличчі того факту, що частина тієї Церкви відродилася, як лише комуністичний режим був приневолений зробити віруючому населенню поступки (Пряшівська єпархія). Прикро ствердити й те, що за змістом обидва листи стоять дуже далеко від енцикліки покійного Папи Пія XII «Орієнталес омнес» з нагоди 350-ліття Берестейської унії. Тоді не робили розрізнення між українцями і русинами з Закарпаття, як це видно тепер і в тексті обох листів, і в факті їх вислання до двох церковних достойників нашої Церкви. Пригадаймо ще, що з нагоди 1000-ліття хрещення княгині Ольги Святіший Отець вислав був спільного листа до всіх наших владик.

А все ж позитивом листа до митрополита Степана Коціска є те, що секретаріят Ватикану нагадує ієрархам і вірним Мунгальської митрополії етнічне походження тих вірних, включно із назвою «русини», яку чогось наші земляки в Америці забувають і прикривають якимось неокресленим (обрядовим) визначенням „візантійців". В листі стверджується про «прихильність Святішого Отця до традицій і звичаїв батьків», як також заохочується, щоб їх зберігали нащадки.

Цю пригадку повинні б щиро взяти собі до серця наші закарпатські брати, ієрархія, священство і вірні, щоб більше не віддалюватися від Церкви-Матері, якої річницю унії вони згадують. А згадувати вони повинні разом з ювілеєм Берестейської унії, яка була провісником на 50-років раніше Ужгородської унії.

Орденська рада Залізного хреста армії УНР

ПОДЯКА

Почуваємось до милого обов'язку, зложити найщирішу подяку, заслуженим нашим старшинам-громадянам, побратимові адміністраційному підполковникові УВК, д-рові прав Іларієві Чеховському, генеральному судді Українського Вільного Козацтва, який в своєму блискучому рефераті з нагоди величавих Святкувань Державности та Соборности України, в дні 22 січня 1972 р. та вивішення перший раз Українського Державного Прапора на щоглі перед будинком міської управи в Калгарах, Алберта, Канада — високо підніс престиж двох наших членів Лицарів Ордена Залізного Хреста Армії УНР, визначних наших хоробрих фронтових старшин Армії УНР, майора Михайла Ковальського та поручника Дмитра Гамонова, як головних представників нашого українського воянства на тих святкуваннях, як рівнож побратимові сотникові УВК ,заступникові Обласного отамана УВК на Західну Канаду, Інж. Володимирові Папірчукові, господареві на святочній вечері, влаштованій з повищої нагоди, окремим комітетом при місц. відділові КУК, який теж пред ставляючи достойних чужих і своїх гостей при почесному столі, на чолі із мейором міста п. Сайксом, високо підніс заслуги обох вище згаданих старшин — лицарів для українського народу та пояснив присутнім в українській та англійській мовах, велике значіння Ордену Залізного Хреста Армії УНР, порівнюючи його із найвищим канадійським військовим воєнним відзначенням за хоробрість „Вікторія Кросс".

За Орденську Раду Лицарів Залізного Хреста Армії УНР:

Василь Вільовщук
майор Армії УНР
Голова Орденської Ради
Іван Винник
майор Армії УНР
секретар-скарбник
Орденської Ради

Вінніпеґ у поклоні Первоієрархові

Благодарні Богослуження, святкові концерти в шану нашого Первоієрарха відбулися у всіх місцевостях, де тільки б'ється українське серце.

Не осталась позаду столиця українців Канади, місто Вінніпеґ — осідок Канадської Митрополії. Ювілейні торжества відбулися у Вінніпеґу дуже величаво в неділю, 5 березня 1972 року.

СОЛІДНА ПІДГОТОВКА

Ще 28 січня 1972 р. зібралися представники українських організацій в домівці Централі українців католиків і, після зреферування справи о. крилошанином С. Іжиком, вибрано Ювілейний громадський комітет під Патронатом Митрополита Кир Максима в цілі підготовки ювілейних торжеств у честь Верховного Архиєпископа.

До ділового комітету ввійшли: проф. М. Воробій, голова Централі українців католиків, д-р М. Марунчак, голова Крайової Ради українських організацій за Патріярхат, З. Круцько, голова Читальні Просвіти, Віра Бучинська, голова ЛУКЖ і представники СУМ, Пласту і УКЮ.

БЛАГОДАРНА СЛУЖБА БОЖА

Після солідних приготувань святкування відбулися в неділю, 5 березня. Складались ці святкування з двох частин: з Богослуження і концерту. Торжественну Архиєрейську Св. Літургію в намірені Блаженнішого Верховного Архиєпископа Йосифа відслужив в катедрі св. Володимира й Ольги Митрополит Кир Максим в асисті о. митрата В. Кушніра, о. Р. Кисілевського і о. диякона проф. Л. Резновського. Співав катедральний хор під керуванням Олі Гаврилюк. Молодечі та ветеранські організації були зі своїми прапорами. Митрополит Кир Максим виголосив проповідь присвячену Архиєпископові Кардиналові Йосифові — Ювілятові. Велике число вірних прийняло Св. Причастя, жертвуючи за здоров'я Верховного Архиєпископа.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

Ввечорі о годині 7:30 відбувся ювілейний концерт у міському Плейгавз театрі. Заля була заповнена. Багато було священиків, сестер, молоді та старшого громадянства міста Вінніпеґу та околиць. Концертова програма була на високому мистецькому рівні. Сцена прикрашена великим портретом Блаженнішого.

Вступне слово виголосив проф. М. Воробій, голова Ювілейного ділового комітету.

Першою точкою на програмі був виступ Студентського хору катедри св. Володимира й Ольги під мистецьким керівництвом п-і проф. Володимири Кисілевської. Цей хор відспівав „Отче наш", музика І. Заяця, солістка Ірка Вельгаш, і Псалом „Вислухай Господи", муз. В. Лаврівського, при акомпаніяменті Гері Марушак. Леся Савєдчук деклямувала вірш В. Янева „До Тебе Владико".

З. Круцько, голова програмового комітету, представив головного промовця п. Р. Осташевського з Едмонтону.

Роман Осташевський, син бл. п. о. проф. Осташевського — особистого приятеля і товариша студій Блаженнішого Верховного Архиєпископа, виголосив свою доповідь знаменито.

Пластунка Соня Рослицька виконала фортепіянове соло: Дума, муз. В. Барвінського, і Сонату, муз. В. Моцарта.

Старші юначки Осередку СУМ: І. Вельгаш, М. Дяків і О. Заяць виконали збірну деклямацію: „Блаженнішому Верховному Йосифові", що її приготовив М. Петришин.

Відомий баритон-соліст Ярослав Щур виконав: „Гетьмани", муз. М. Лисенка, „Владико неба" з опери „Запорожець за Дунаєм" і „Думу". Акомпаніювала пані А. Бронстін.

ДОЧЕКАЄМОСЯ ПАТРІЯРХА!

Кінцевою точкою концерту був виступ мішаного хору церкви св. Покрови під керуванням Юрія Гнатюка при акомпаніяменті пені Галини Мазур. Цей великий хор виконав: „Благослови, душе моя, Господа", київський напів, „Через поле широкеє", „Вірую", муз. о. І. Заяця, солісти: Ю. Бучинський і В. Стасюк, і „Сейень єгоже сотвори Господь", муз. Д. Бортнянського. На тлі цього хору заключне слово виголосив Митрополит Кир Максим, подаючи історичний аспект наших змагань за Київський Патріярхат. Своє слово закінчив Митрополит висловом повної надії, що наша церква осягне своє завершення Патріярхатом і, дай Боже, щоб Верховний Архиєпископ прожив многі літа і дочекався бути першим Патріярхом.

Хор церкви св. Покрови відспівав грімке „Многоліттєє" для нашого Ювілята Кардинала Йосифа і кінцевий гимн „Боже Великий".

Українці Вінніпеґу гідно і достойно вшанували 80-річчя народження нашого Дорогого Первоієрарха Кардинала Йосифа.

ПЕРЕСТАВ ІСНУВАТИ ІНСТИТУТ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ СССР

Після закінчення другої світової війни в Мюнхені був зорганізований Інститут для вивчення СССР. В Інституті працювало багато науковців із Східної Европи, що були спеціялістами в справах СССР. Інститут мав теж велику бібліотеку та видавав постійно публікації про СССР. Між працівниками Інституту було теж чимало українців, як проф. Б. Мартос, проф. П. Курінний, проф. І. Бакало, П. Котович та інші.

З кінцем грудня 1971 р. Інститут замкнено, бо уряд ЗДА скоротив дотації на різні закордонні установи, м.ін. теж і на Інститут.

Закриття Інституту то велика втрата для вільного світу, а радість для СССР.

«ПАПСЬКИЙ РІЧНИК» НА 1972 РІК

Василь МАРКУСЬ

У січні з'явився товстий том „Аннуаріо Понтіфіччо" на 1972 рік, який дає найновіші та можливо найповніші дані про Католицьку Церкву. Ця публікація появляється вже від 1851 р. і становить важливе джерело інформацій про Католицьку Церкву, стан її ієрархії, монаших чинів, територіяльного і юрисдикційного поділу, керівних установ Римської курії, як також про персоналії в церковній ієрархії.

Новий випуск на 1972 рік вніс також частину географічного розподілу єпархій за країнами, чого не було в попередніх річниках. За станом в 1971 р. Католицька Церква нараховувала 2189 єпархіяльних осідків (20 більше, як попереднього року), 1959 титулярних осідків, 102 прелатури, 23 самостійні абатства, 10 апостольських адміністратур, 25 апостольських екзархатів та ординаріятів для вірних східніх обрядів, 84 апостольські вікаріяти, 74 префектури, 26 вікаріятів для військових душпастирств, 93 єпископські конференції, 11 патріярших синодів, єпископських асамблей та конференцій Східніх Церков.

В дальшому Католицька Церква має сьогодні 70 нунціятур з 34 нунціями, 32 пронунціями та 1 уповноваженим у справах (деякі нунціятури в комуністичних країнах нечинні), 16 апостольських делегатур, 11 понтифікальних представництв при міжнародних та 6 при неурядових міжнародних організаціях. При Апостольському престолі акредитовано 74 посольства (амбасади) з 57 амбасадорами та 1 керуючим справами (ряд комуністичних амбасад нечинні, але фіґурують в „Річнику") та 4 леґації.

«Папський річник» віддзеркалює також стан нашої Української Католицької Церкви. В ньому подано в поазбучному порядку разом з іншими католицькими єпархіями різних обрядів усі наші єпархії за їх осідками із станом ієрархії, короткими даними про єпископів та про стан єпархії :число парафій, священиків, чернецтва, вірних та хрещень у попередньому році, як також деякі інші дані. Так само за країнами подано наявні в них українські католицькі апостольські екзархати. Окремо вираховано владик титулярних осідків, здебільшого наших апостольських екзархів та єпископів-помічників. Бракує між нашими церковними одиницями поза корінними землями згадки про апостольську візитатуру в Західній Европі, а таким чином і про дані вірних і священиків в країнах Бенелюксу, Скандинавії, Еспанії та Італії. Це досить незрозуміле пропущення, бо для цих вірних існує певна адміністративна юрисдикція з власним ієрархом.

На окрему увагу заслуговує справа, як потрактовано в „Річнику" наші церковні громади в країнах Східньої Европи та зокрема в Україні. Про Пряшівську епархію в Чехословаччині є цінні дані, а саме, що тепер (після майже 20-річного експериментування зрежимовим правосла-в'ям) знову там діє 207 греко-католицьких парафій, 14 місій, в яких працюють 243 священики, 14 ченців та 78 сестер та вчиться 21 семінарист. Вірних нараховано 300 тисяч. Вражає одне кривдяче пропущення. Згадано лише о. Івана Гірку як ординація, а прізвище Владики Василя Гопка цілком пропущено, навіть не згадано його як згадується в інших місцях „єпископів-помічників. А втім, всім відомо, що Кир Василь виконує душпастирську працю в Пряшівській епархії, висвячує священиків та візитує парафії. Його прізвище в „Річнику" фігурує лише під титулярним осідком „Міділя".

З наших епархій в сучасній Польщі вираховано Перемиську та Апостольську адміністратуру (названо в „Річнику" правильніше — екзархат) Лемківщини. Стан обидвох за 1943 роком, що є цілком нереально, очевидно, без подання ієрархії, якої там немає. Натомість, фактичний стан українців греко-католиків в Польщі сьогодні — їх число, кількість священиків тощо, не віддзеркалено, як також не подано їх юрисдикційної залежности від кард. Вишинського, якого іменовано ординарієм для цих греко-католиків.

Греко-католики в Угорщині, тепер вже змадяризовані, мають одну епархію — Гайдудорозьку (засновану 1912 р.) з осідком Ньїредьгазі, яка тепер нараховує 245 тисяч вірних, та апостольський екзархат в Мішкольці з 24 тисячами вірних; останній найдовше був частиною Мукачівської епархії і там в деяких парафіях донедавна відправляли церковно-слов'янською мовою.

Окремо належить відзначити, як „Понтифікальний Річник" трактує наші епархії, які сьогодні є в межах УССР. Тут вираховано три епархії — Львівську Архиепархію, Станиславівську та Мукачівську, перші дві за станом вірних, парафій і священиків з 1943 р., а Мукачівську з цілком незрозумілими даними: парафій — 3, свящ. — 3, вірних 1800, хрещень 21. Виглядало б, що це є сучасні дані. Звідки вони взяті, до якої території стосуються, що сталося з станом 1948 або хочби 1943 років?! Як порівняти ці дані з цифрами з колишніх „Річників", за якими Мукачівська епархія мала понад 450 тисяч вірних, читач і дослідник не знатиме, що сталося в цій епархії: чи справді всі інші стали православними, а тільки точно 1800 залишилося греко-католиками. Цифри і враження від них були б дуже корисними для Російської Православної Церкви в Україні. Лише справді добре обізнані з юрисдикційним поділом Мукачівської епархії догадуються, що мабуть ідеться про кілька сіл тієї епархії, які знайшлися в Словаччині і де тепер існує відносна свобода для нашої Церкви. Отже, їх правдоподібно тут згадано, а не цілу велику Мукачівську епархію, яка нині знаходиться в УССР. Чи не краще було б подати, за вже прийнятим критерієм для інших епархій, дані за 1943 рік, хоч відповідні органи Ватикану мають також дані за 1949 рік, тобто рік формальної ліквідації унії в тій епархії.

В поазбучному списку колишніх єпископських осідків є принайменше згадка (з посиланням) на Галич та Кам'янець (див. Львів). Натомість немає цього у відношенні до Холму, Самбора, Бельза, та колишніх „унійських" єпископств, зліквідованих царським урядом. Немає також згадки про Київську Митрополію, односторонню ліквідацію якої царським урядом прийнято мабуть за легальний акт, дійсний і для Ватикану. З другого боку, осідки римо-католицьких епархій на території України (Кам'янець, Луцьк, Житомир, Тираспіль, Львів), не зважаючи на те, що всі вони без єпископів і деякі від десятиліть нечинні, скрупулятно подано під „Росія" чи „Польща" (Луцьк, Львів).

Ще варта вказати на територіяльний поділ за державами українських епархій. Як вже сказано, Перемиську епархію, як також Лемківську Адміністратуру (що їх ієрархії не відновлено після 1946 р.) подано під Польщею. Так само дві інші західньо-українські епархії зараховано до Польщі: Львівську і Станиславівську. Одиноко Мукачівська епархія фігурує під таким визначенням: СССР (Карпатська Україна). Важко розібратися в критеріях і логіці такого територіяльного розмежування і української території, як і наших церковних одиниць. Виглядало б, що у Ватикані визнають приєднання Закарпаття до Совєтської України, але не Галичини і Волині.

Неможна пропустити мовчанкою згадки ще про одну дивну інформацію „Річника". І останній випуск (1972 рік), як і попередні вперто повторює фікцію про існування „Конференції Української Католицької Ієрархії", статути якої затверджено „ад експеріментум" в 1962 році і головою якої є Високопреосв. Митр. Максим Германюк. Поряд згадано про подібну конференцію малябарських єпископів, а перед тим про шість патріярших синодів. Річ у тому, що в 1963 р. тодішній голова конференції Кир Максим склав своє голівство і від часу присутности між нашими Владиками Верховного Архиєпископа привернено іпсо факто синодальний устрій і тому мусіла ця конференція перетворитися в Синод. Таких Синодів відбулося п'ять і всі учасники, включно з Владикою Максимом, якого проти його власної волі уважають „головою конференції", про це знають. Не хочуть лише знати деякі урядовці Конгреґації та інших куріяльних органів.

Такі фікції, як існування „єпископської конференції" чи приналежність Львівської Архиепархії до Польщі й деякі інші кривдячі нас неточності знецінюють „Понтифікальний Річник" як джерело повної і точної інформації.

Радіопередачі оо. Василіян:

ВЕЧІРНЯ ГОДИНА: слухайте кожної середи о год. 8.30 вечора з французької радіовисильні 680 кц. програму оо. Василіян. У часі посту почуєте:

29 березня — Христос перед судами: духовним і світським.

✦ **Американський сенат** підвищив ціну за золото із 35.00 дол. на 38.00 дол. за одну унцію.

У Польщі вмер о. Петро Мазяр

(УПБ, Рим) — У Пшемкові 2 грудня 1971 р. закінчив свою земну мандрівку, а з нею й душпастирську працю серед наших поселенців у Польщі, священик Перемиської єпархії о. прелат Петро Мазяр.

Народився він 26 серпня 1890 р. в Грабівцях, Ярославського повіту. По лінії матері був споріднений з о. В. Пинилом у Перемишлі. Середню освіту здобув з відзначенням в перемиській гімназії, директором якої був тоді Гр. Цеглинський, письменник і посол до австрійського парляменту. Богословію студіював у Львові, Відні й Кремерижі під час першої світової війни. Ієрейські свячення отримав з рук станиславівського владики Григорія (Хомишина) 19 березня 1916 р.

Душпастирював у Лужку Горішнім, у Старім Самборі, Ляшках, Мурованих, в Росохах і Ваньковї. Від 1930 р. виконував обов'язки декана Ліської округи і тут його застала друга світова війна.

Не зважаючи на труднощі й небезпеки, отець Петро Мазяр не залишив свого духовного стада. В 1947 р. його ув'язнюють; з тюрми вийшов щойно в 1953 р. По двох роках знову бачимо о. прелата на полі душпастирської праці у вроцлавській дієцезії, де всі дуже його любили. Наші вірні в Жмигроді, в Щецинку, в Боболіцах і в Бінчах скоро не забудуть духовну обслугу, яку діставали від о. Петра.

В Щецинку о. Мазяр врочисто відсвяткував ювілей 50-ліття священства. З цієї нагоди Блаженніший Йосиф номінував його почесним радником.

В 1967 р. о. Мазяр переніся з Познаня до Пшемкова, звідки постійно, впродовж чотирьох років, обслуговував наших вірних у Зеленій Горі.

У 1969 р.,на два роки перед смертю, о. Петро мав щастя відвідати Рим і бути разом зі своїм сином о. Романом — українським салезіянином — на авдієнції у Святішого Отця, з яким розмовляв про долю нашої Церкви в Польщі.

Тлінні останки покійного перенесено в неділю до поблизької церкви, при участі великого числа вірних, під проводом нашого українського священика о. З. Золочівського. Пополудні там була відправлена Служба Божа в латинськім обряді, а по ній св. Літургію відслужив син о. Роман в українському обряді.

Похорон відбувся дуже величаво, з участю українців, теж багатьох українців православних, а теж поляків, бо покійний втішався в усіх великою пошаною. Приїхало 11 українських священиків з усіх сторін, а також двох василіянських клириків, яких покійний спрямував на дорогу чернечого життя. Похорон відправив о. Дзюбина, з ним співслужили оо.: Боровець (84-літній священик), Золочівський, Водоніс, Гайдукевич, Марків, Шагала ЧСВВ, Вергун, Гребиняк, Людкевич та інші.

Покійний о. прелат Петро Мазяр прожив 81 рік. З того 55 років трудився в Христовому винограднику, як добрий і ревнивий священик. І свої, і чужі шанували та любили його за праведне життя, за віддану посвяту ближнім.

У Львові помер д-р о. Коваль

З України наспіла сумна вістка, що дня 23-го січня 1972 року помер у Львові д-р Олександер Коваль, керівник-декан стоматології, голова стоматологічного товариства, доктор медичних наук, професор.

Уроджений 1913 р., покінчив дентистичні студії в Познані 1937 р. Свою працю стоматольога розпочав в Кам'янці Струмиловій, а від 1939 р. продовжав у Львові. Від 1945 р. був головним лікарем стоматологічної клініки Львівського медичного інституту, потім асистентом і завідуючим доцентським курсом зі стоматології при катедрі шпитальної хірургії.

З 1960 р., до кінця життя, завідував катедрою хірургічної стоматології. Д-р О. Коваль був одним з основників Стоматологічного факультету Львівського медичного інституту і протягом 10 років був його деканом.

Написав понад 50 наукових праць. Залишив дружину Зеню, з дому Гвоздович, і сина Любомира, інженера-науковця.

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиєпископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

ВІСТІ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

Під час Великого посту Преосв. Владика відвідає різні церкви в Саскатунській окрузі.

2 квітня Преосв. Кир Андрей відслужить св. Літургію в церкві св. Петра й Павла в Нютені — Христове Воскресення за н. ст.

6 квітня св. Літургія й освячення мира в катедрі.

9 квітня Архиєрейська св. Літургія в катедрі.

13 квітня конференція для священиків Саскатунської єпархії.

17 — 22 квітня Преосвящ. Владика Кир Андрей візьме участь в нарадах Канадського єпископату в Оттаві.

АНДРЕЙ

Тисячу долярів з Алберти

Управа Едмонтонського комітету сприяння УНРаді 10-го березня переслала представництву Виконавчого органу УНРади на Канаду тисячу долярів: пожертва українського громадянства провінції Алберти на Державний центр Української Народньої Республіки в екзилі.

7-го червня 1971 також переслано 1.000 дол.

Сердечно дякуючи щирим жертводавцям за їх пожертви, управа Комітету сприяння УНРаді одночасно просить всіх тих, що з якихсь причин ще не прислали своїх пожертв, прислати на адресу скарбниця комітету: Mrs. L. Zujewskyj, 11524 - 78 Avenue, Edmonton, Alberta.

Чеки чи грошові переказі належить виписувати: Ukrainian National Council Fund.

Слухайте релігійних радіопередач

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської єпархії.

27 березня — Передвеликодня наука о. М. Дядьо.

• В столиці Персії Тегерані розстріляно 6-ох терористів, що грабили й вбивали людей і зачисляли себе до членів комуністичної партії.

КАНАДЦІ

Щороку приблизно 60,000 чоловіків та жінок з усіх частин світу стають канадськими громадянами.

Можливо, що й ви прожиили в Канаді чимало років і думаєте внести прохання про громадянство. Якщо ви маєте дані на те, Канада повитає вас радо як свого громадянина.

Ви зможете довідатися, чи ви маєте право прийняти канадське громадянство, відвідавши один із нижченаведених судів відділу громадянства Канади.

Там вас радо приймуть, дадуть вам відповіді на всі ваші питання та допоможуть вам виповнити вашу анкету.

Якщо ви не можете відвідати одно з тих бюр, то напишіть в одно з тих, що знаходиться найближче до вас і вам вишлють всі інформації.

COURTS OF CANADIAN CITIZENSHIP

55 St. Clair Avenue East
TORONTO, ONTARIO

150 Main Street West
HAMILTON 10, ONTARIO

70 King Street North
WATERLOO, ONTARIO

360 St. Paul Street East
ST. CATHARINES, ONTARIO

Federal Building
Room 304, 19 Lisgar Street South
SUDBURY, ONTARIO

Dominion Public Building
5th Floor, 457 Richmond Street
LONDON, ONTARIO

Canadian Imperial Bank
of Commerce Bldg.
10th Floor, 1867 Hamilton Ave.
REGINA, SASKATCHEWAN

Sir Alexander MacKenzie Bldg.
9828 - 104th Avenue
EDMONTON, ALBERTA

Oil Exchange Building
Suite 300, 309 - 7th Avenue S.W.
CALGARY, ALBERTA

1075 Georgia St. West
VANCOUVER, B.C.

Customs House
816 Government Street
VICTORIA, B.C.

Federal Building
5th Floor, 185 Ouellette Avenue
WINDSOR, ONTARIO

Federal Building
1st Floor, 269 Main Street
WINNIPEG, MANITOBA

150 Kent Street, 9th Floor
OTTAWA, ONTARIO

Centennial Building, 6th Floor
Corner Sackville & Granville Sts.
HALIFAX, N.S.

McLean-Spear Building
77 Vaughan Harvey Blvd.,
P.O. Box 828
MONCTON, N.B.

Commerce House
1080 Beaver Hall Hill, Room 2100
MONTREAL, QUEBEC

Ви можете теж написати до: **Citizenship Registration Branch, National Building, 130 Slater Street OTTAWA 4, Ontario**

GOVERNMENT OF CANADA

GOUVERNEMENT DU CANADA

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

БАЗИЛІКА БОЖОЇ МАТЕРІ В ЛЮРД ІЗ ПЛОЩЕЮ ТА ОКРУЖЕННЯМ

о. М. Сопуляк

ВЕЧІРНІЙ ЛЮРД

Кімнати в готелі були роз ділені, наші прочане порозміщувалися й умовилися зі священиками, коли ці будуть служити другого дня Служби Божі й наша група розійшлася. Старші та перемучені пішли відпочивати, другі пішли ще до сусіднього ресторану на каву та перекуску, а інші пішли оглядати вечірній Люрд. До тих останніх належав теж і я.

В Люрді я був уже кілька разів, шість або сім, сам докладно не знаю. Й Люрд завжди робив на мене чомусь дуже могутне враження. Не знаю, чи саме положення цього чудотворного місця, з величавою базилікою та печерою, де явилася Божа Мати, чи може ті маси прочан, що кожного року мандрують до Люрда та просять різних ласк у Богоматері (літом в неділі там буває звичайно 50,000 прочан з усього світу), чи вечірні процесії зі свічками, що в них беруть участь тисячі людей, що на всіх мовах світу співають ту саму пісню в честь Божої Матері з Люрд (в нас то пісня „Левадов, долинов"...); ця пісня відбивається відгомоном від гір, що окружають Люрд й здається, що увесь Люрд, не лише учасники процесії, співають цю пісню. Чи може оті сотні хворих та різних калік, що приїздять постійно до Божої Матері в Люрд шукати допомоги в своїх терпіннях та клопотах, чи спокій самого відпустового місця — все те робило кожний раз, коли я побував у Люрд, потрясаюче враження. До того внутрі самої церкви та великої площі нема ніяких крамниць із пам'ятками, вервицями, хрестиками, молитовниками ітд. Вони є й їх є дуже багато, але поза площею, що окружає печеру та дві величаві базиліки.

Перший раз я їхав до Люрд нічним поїздом з Парижа. Біля поспішного поїзду, що я мав ним їхати, стояв на рейках другий поїзд — із хворими та каліками, що їхали до Люрд шукати допомоги та полегшення в своїх терпіннях. Казали мені, що такі окремі поїзди їдуть до Люрд щотижня. В них їдуть хворі з цілого світу, під опікою своїх рідних та кваліфікованих доглядачок, що піклуються ними через увесь час подорожі. Ждучи на від'їзд мого поїзду я з цікавости заглянув до деяких вагонів, де лежали оці прочане — хворі й каліки. Таких хворих та калік я не бачив в ніякому шпиталі. Бачив їх відтак лише в Люрд, де вони лежали на спеціяльних візках й ждали на процесію, в часі якої їх благословить священик, чи епископ, що провадить процесію з Найсвятішими Тайнами й деякі з них стають здорові...

Я залишив готель й мандрував вузенькими вуличками в напрямі печери, де колись, перед більше, як 100 роками, маленькій дівчині Бернадетті з'явилася Божа Мати. На вулицях було спокійно, тут і там снувалися ще деякі прочане, що верталися з печери-каплиці, або йшли до невеликих каварень на перекуску. Всі крамниці були зачинені вже, відкриті були лише каварні та ресторани. На площі перед церквою не було майже нікого. Але вся площа, як і велика церква-базиліка були освітлені яскраво. Я прийшов під церкву, яка була вже зачинена й у ній не було нікого. Зате з боку церкви, де є печера-каплиця, що в ній колись з'явилася Божа Мати, було ще багато людей. Печера та поруч статуя Божої Матері були легко освітлені, а перед ними горіли десятки грубих свічок, що кидали миготливе світло на пів-затемнену печеру із престолом та на статую Богоматері. Перед печерою сиділо в лавках чимало людей та молилося тихцем. А до печери постійно входили прочане, дотикаючись стін печери, статуї Богоматері та шепчучи молитви, чи може предкладаючи Божій Матері свої клопоти та терпіння.

Інші прочане купували поруч печери свічки й укладали їх на свічниках, що розміщені перед печерою. Церковні прислужники нав шпиньках ходили поміж свічниками, забирали недогарки та поправляли свічки, які хилилися чи горіли неправильно. А над усім панував якийсь незвичайний спокій. Біля печери стрінув я теж кількоро наших прочан, що купували свічки й складали на свічниках. Одна жінка підійшла до мене й запиталася, чи вона може покласти свічку за одного жида. Бо, як вона їхала до Люрд, то її сусід-жид просив її, щоб вона поклала за нього свічку в Люрд. Навіть їй дав гроші на те. Я відповів, що, певно, що вона може покласти за нього свічку, бо то жертва, а жертву можна робити за кожного.

Я теж поставив кілька свічок, помолився, перейшов через печеру й пішов стежкою на гору, вище церкви. Там міститься канцелярія та бюра відпустового місця. Там можна скласти жертву на церкву, дати на Службу Божу, чи замовити воду з чудотворного джерела, яку бюро висилає в пластикових пляшечках до кожної країни вільного світу. В окремій частині будинку є сповідальниці, де можна сповідатися в різних мовах. Тепер тут було спокійно. Лиш місяць посилав своє бліде сяйво на Люрд із величавою базилікою, на велику площу, на будівлі та на дооколичні гори. А над тим усім, здавалось, уносилася постать Божої Матері, в якої шукають помочі десятки тисяч прочан, що щотижня приїздять сюди з різних країн світу...

У ВІЛЬНІЙ ЗЕМЛІ

САН МАРТІНА — АРҐЕНТИНІ

І. Олійник

Першого дня пополудні приїхали чотири автобуси, які замовило подорожне бюро „Астро", щоб нас завезти на концерт, що його влаштували арґентинські українці для гостей з ЗДА, Канади та всього світу, що прибули на врочистість посвячення пам'ятника Т. Шевченка. Заля театру була вщерть заповнена, а багато людей не могло дістати місця, бо, окрім гостей з різних країн світу, хотіли на нім бути теж численні українці з Арґентини. Виконавці концерту збирали заслужені оплески глядачів, між якими був теж президент Арґентини, що теж живо оплескував виконавців.

В понеділок 29 листопада вже о 7-ій годині ранку заїхали перед готель два автобуси, замовлені подорожним бюром „Астро". Автобуси мають нас везти на оглядини міста. Й ми їдемо та оглядаємо красу міста; чудові парки, дуже багато різних пам'ятників, між якими таки найкращий пам'ятник арґентинського національного героя Сан Мартіна. В парку багато дітей та молоді, які проводять час дуже культурно. В парку багато молодих дерев та квітів. Їх ніхто не зриває й не ломить. Здається мені, що подекуди вони не стояли б і 24 години, бо їх або повиривали би, або понищили би.

Того дня вечером ми поїхали з дружиною до півмільйонового міста Санта-Фе, де живе сестра моєї дружини. Ми полетіли літаком й прибули до Санта-Фе в год. 8-ій вечора. Там уже темніло. Ми вийшли й опинилися в зовсім чужому окруженні. Я йду до бюра летунської лінії й показую урядничці адресу нашої сестри. Вона взяла від мене картку з адресою й пішла на двір. За хвилину повернулася з молодим, може 26-річним юнаком, який забрав наші валізки й запровадив нас до підстаркуватого автомобіля. Ми рушили в дорогу, але при першій автомобілевій станції він зупинився й казав собі наповнити резервуар пальним (газоліною), яке там називають нафтою. Ми переїхали через велике місто Санта-Фе й виїхали в чисте поле.

Наш автомобіль жене зі скорістю 60-75 миль на годину, водій їде добре й певно. Їдемо вже майже дві й пів години й нічого не бачимо, лиш тут і там у світлі автомобілевих рефлекторів по обох боках дороги блищать невеличкі ямки. Водій пояснив нам, що то рижові поля. Тут і там ясніє

Річмонд, Б. К.

ВІНЧАННЯ П-ВА СТЕФАНІЇ І ВАСИЛЯ АДАМУС

15 січня 1972 р. відбулося, в Укр. Кат. Центрі міста Ванкувер весілля Стефанії Курляк з Василем Адамус. Подружнього обряду довершив парох укр. кат. церкви міста Ванкуверу, о. Боніфатій Свобода ЧСВВ.

Величаве прийняття відбулося в Укр. Кат. Центрі, в присутності великого числа приятелів, знакомих та рідні. Господарем прийняття був п. Василь Дипчій.

Другого дня в читальні „Просвіта" на Річмонд, відбулися „традиційні поправини" для близького круга рідні та знакомих, на яких то, на заклик п. В. Климка, переведено збірку на українську пресу з того передано на „Українські Вісті" 22.75 дол.

Обоє молодята, а теперішні п-во Адамуси вже від довшого часу проводять українські танки з Укр. Кат. Юнацтвом у Річмонд.

П-і Стефа Курляк, всім відома і популярна в околиці Ванкуверу й Річмонд, дочка п-ва Курляків, що приїхали до Канади в 30 роках, замешкали з початку в Едмонтоні, а опісля з три і пів річною Стефою приїхали до Ванкуверу і замешкали на Річмонд, де включилися в суспільно-громадську працю при читальні „Просвіта" і УНО.

Їхня дочка Стефа скінчила середню школу у Річмонд, а опісля закінчила лябораторійні курси у головному шпиталі Ванкуверу, після скінчення яких одержала працю у т.зв. „Канцер інститут", як лябораторійній технік.

Молодий В. Адамус роджений у Саскатуні, проживав з родичами у рідному місті через 11 літ. Опісля переїхав до Вікторії, разом з родичами і тут закінчив середню школу як також різного роду курси, та став комерційним летуном. Тепер працює у „С. П. Транспорт".

Молодому подружжю, бажаємо щастя, здоровля та „Многая і благая літа".

Степан Солтис,
Річмонд, Б. К.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

МІЙ СУСІД І ПРИЯТЕЛЬ ВАСИЛЬ СМОЛИК

В. ГАВРИШ

Мій довголітний приятель і сусід із родинних сторін покійний Василь Смолик приїхав до Канади з села Біла, чортківського повіту. Біла було сусідне село від мого села Калнинівщини. Поля мешканців обох сіл лучилися разом коло пасовища Травне та під Ягольницею, де була фабрика тютюну. На пасовищі в Травному сходилися нераз пастухи з усіх дооколичних сіл, як Білобожниця, Поливці, Ягольниця і Біле. Деколи заводили між собою невинні гри, але були часи, що вели й „війну" між собою, кидаючи одні на других камінцями, а деколи й більшим камінням.

Здається мені, що я вже десь згадував, що на Травному були високі насипи, мабуть давні могили. Казали, що в них поховані турки та татари, що згинули в боях із козаками. Мали бути там поховані теж і наші козаки, що згинули в часі боїв із турками та татарами. Тих високих насипів було на пасовищі в Травному мабуть десять. Ми, хлопці користувалися ними для наших гор. Ми гралися в війну. Замість рушниць ми користувалися звичайними „пукавками", виробленими з бузини („бзини"). Стріляли ми дерев'яними корками з наших „пукавок" і ховалися за могилами, щоб нас „ворожі кулі" не досягнули. За той час наша худоба паслася в траві. Там було дуже багато трави на тому пасовищі й тому, мабуть, воно називалося Травне.

Село Біла, чи Біле, як ми його називали, мало вже в тому часі, як я там жив, приблизно 3,000 населення. Тепер, як мені говорили ті, що його недавно відвідували, Біла має десь майже сім тисяч населення й лучиться тісно із містом Чортків. Через Білу плила велика ріка Серет. Вона плила через місто Чортків, а відтак через село Білу, звідки приїхав до Канади покійний Василь Смолик.

Покійний Василь Смолик приїхав до Канади перший раз 1905 р. 18-річним хлопцем і працював у копальнях кобальту в Онтаріо. По двох роках він повернувся до рідного села Біла, де він уродився 9 лютого 1888 р. Після повороту до рідного села, він вчився дяківства в широковідомого священика, суспільно-громадського діяча о. Івана Пісецького в Корневі, пов. Городенка, а відтак скінчив дяківську школу в Тернополі.

Другий раз покійний Василь повернувся до Канади в 1907 р. і працював на різних роботах у Західній Канаді, втому також в копальнях вугілля і в тартаку в Едмонтоні.

Як мені відомо, Василь працював у копальнях вугілля близько Едмонтону, що їх кругом міста було тоді кільканадцять. Я знав, що він робив у копальні, яка була над рікою Саскечеван, недалеко від того місця, де тепер є Давсон Бридж. Цю копальню замкнули вже давно, як позамикали й інші копальні. Тоді були завели в Едмонтоні земний газ й ніхто не рвався палити вугіллям. Покійний Василь був дуже працьовитий та ощадний і досить скоро купив собі хату десь з сто першої вулиці вдолину, над самою рікою. Як на ті часи, то хата покійного Василя була навіть досить гарна.

В сусідстві від покійного Василя мав хату покійний Чичка, який походив із Чорткова й мав дуже гарну доньку. Та дочка виступала на різних концертах, бо мала дуже гарний голос й співала добре, а окрім того брала участь у різних виставах. В тій дочці любилися майже всі наші хлопці, навіть я, хоч був молодий і не мав у кишені ні цента, то й не міг мати ніякої надії, що з нею одружуся. Ми всі сподівалися, що покійний Василь, який мав добру працю й свою хату, мав гарний голос, співав у хорі та виступав у різних виставах, одружиться із дочкою Чички. Ми всі навіть поговорювали, що Василь у ній залюбився. Але дочка Чички не спішилася виходити заміж, а, показалося, що Василь теж не дуже за нею пропадав, бо покійний Василь таки трапив на свою дівчину, з якою й одружився.

Тоді до Едмонтону приїхала була з Гіллярд, Альберта, молоденька дівчина Катерина Кобилянська. Її батьки приїхали до Канади з села Русів, пов. Снятин. Катерина приїхала до Канади зі своїми батьками молоденькою дівчиною й скоро відтак дістала працю при одній англійській родині, де доглядала дітей та держала лад у хаті. Катерина була жвава й свідома дівчина, ходила постійно до церкви на Богослужби, заходила теж до товариства „Боян", що тоді існувало при церкві. Покійний Василь був не лиш добрим співаком, але теж і диригентом і навчав молоді співу. Він був теж через довший час дяком при тодішній парафіяльній церкві. Катерина була гарна й дуже добра дівчина, то й не диво, що впала Василеві, як у нас казали „в око" й Василь почався до неї „фиркати" (так ми тоді говорили про тих, що упадали за якоюсь дівчиною).

Василеві старання не пішли на марне, бо Катерина погодилася вийти за нього заміж і в осені 1913 р. він одружився з Катериною. Василь вже тоді працював листоношею на пошті, а то на той час була дуже добра й певна праця, бо листоношам платили незле, а окрім того їх не звільняли з праці, як кого іншого, бо листи завжди треба було розносити.

В той день, як Василь женився, я приїхав був якраз до Едмонтону із роботи на якомусь „екстра-генку". Як я почув, що він мій краян жениться, я пішов, непрошений, на весілля. Весільне прийняття відбувалося на 96-ій вулиці та 103 аве. й я несподівано був гостем на весіллі мого близького сусіда з рідних сторін.

(Продовження буде)

Замість квітів на могилу в болючу річницю смерти мого незабутнього мужа

бл. п. д-ра мед. Степана КУЧЕРА,

я вислала пожертву в сумі 1,000.00 ам. долярів на потреби Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) в Сарсель, Франція.

Антонія Кучер, дружина

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

aware

ОБІЗНАНІ
СЬОГОДНІ Є ЇХНІМ ЗАВТРА
Хлопці й дівчата, члени Албертських клюбів 4-Н, Молодих сторожів лісу та дівочих сторожів лісу виростають й стають щораз то більше обзнайомлені із довколишнім світом.
В усіх частинах нашої провінції ці молоді люде таборують на вільному повітрі, засаджують молоді деревця, переводять в життя різні послуги для спільнот, а притому мають багато приємности, коли одночасно вчаться... розвивати довічне зацікавлення, як користуватися розумно природними багатствами.
Із тих тисячів членів клюбів вийде багато завтрішніх провідників... завтрішніх фармерів, лікарів, контористів, лісничих та вчителів.
Відділ клюбів 4-Н та молодих сторожів лісу Міністерства культури, молоді та дозвілля, які співпрацюють із сотнями організацій та громадян, що цікавляться громадським життям, надають напрямні праці та діяльності тих клюбів...
...бо сьогоднішня молодь Алберти є найкращою забезпекою кращого завтра.
Ви можете довідатися більше про програму праці тих клюбів від:
4-H and Junior Forest Warden Branch
Department of Culture, Youth and Recreation
14th Floor, CN Tower
Edmonton
Alberta

NOTICE FOR CHANGE OF NAME
CANADA
PROVINCE OF ALBERTA
Notice is hereby given that I, Norman Dallas Gordon, otherwise known as Norman Sloan of Edmonton in the Province of Alberta, mechanic intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:
1. For a change of my name to Norman Sloan.
2. For a change of my wife's name. From Jean Margaret Gordon to Jean Margaret Sloan.
Signature of applicant — legal name in full.
Norman Dallas Gordon.
If known by a name other than legal name please sign also in that name.
Norman Sloan.

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

Стримайте свербіння — прочистьте скіру!
Пощо безпомічно крутитися і переносити тортури свербіння?
Elik's масть на екзему ч. 5
показалося успішною в багатьох тисячах випадків зовнішнього поіритування скіри, особливо при:
екземі
псоріязіс
ріньґворм
отруйному блющеві
атлетичній стопі
та в багатьох других скірних висипках.
Її лагідні складники приносять полегшу при поіритованні і зачервенінні скіри, помагаючи самій природі вилікувати недомагання скіри.
Ціни: $2.50, $3.50, $11.00
Ч. 5 здержить навіть найбільш докучливе свербіння майже відразу — скіра гоїться скоро.
ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan